

KONTAKTO

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 322 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 14 ΦΛΕΒΑΡΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

κτακτο στρατοδικειο Νο 2

Ρεπορτάζ από την πρώτη εβδομάδα σελ. 10-11

www.ktakto.com

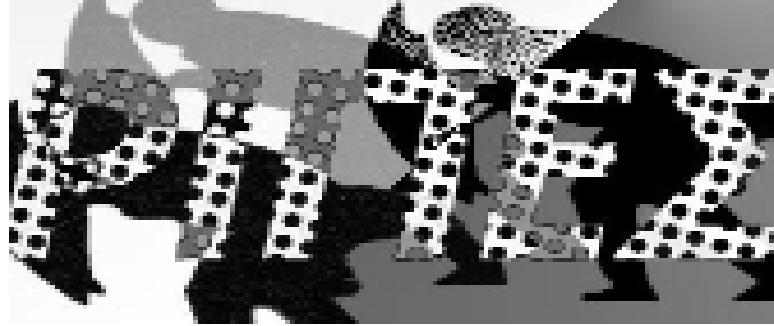
■ Ελεύθεροι οι δολοφόνοι του Μαραγκάκη

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ είναι από την Παρασκευή 6 Φλεβάρη οι τρεις μπάτσοι του Τμήματος Αστυνομικών Επιχειρήσεων Ρεθύμνου που δολοφόνησαν εν ψυχρώ τον 22χρονο Ηρακλή Μαραγκάκη. Αποφυλακίστηκαν με περιοριστικούς όρους, στους οποίους δεν περιλαμβάνεται η χρηματική εγγύηση (μην τα βάζουμε τα παιδιά να τρέχουν να μαζέψουν λεφτά). Οσο για τον όρο της παρουσίας τους στο αστυνομικό τμήμα, αυτός είναι περιττός, αφού εκεί θα βρίσκονται έτσι κι αλλιώς καθημερινά. Διότι το μέτρο της διαθεσιμότητάς τους ήρθη και τα τρία διαμάντια επέστρεψαν κανονικά στην υπηρεσία τους (μη χάσουν και το μισθό τα παιδιά).

Τα γεγονότα τα θυμόμαστε όλοι πολύ καλά. Ενα αυτοκίνητο δεν σταμάτησε στο μπλόκο και ο αρχιφύλακας Γ. Δημητρακάκης μαζί με τους ειδικούς φρουρούς Ν. Μακρυποδάκη και Θ. Γκούτζα έβγαλαν τα κουμπούρια και άρχισαν να πυροβολούν σαν σερίφηδες στην άγρια Δύση. Μια από τις σφαίρες βρήκε στο κεφάλι τον Ηρακλή ο οποίος έπεσε νεκρός. Στη συνέχεια, ανέλαβαν οι συνάδελφοί τους. Μετέφεραν το αυτοκίνητο μακριά, για να μη μπορεί να γίνει αναπαράσταση. Εξαφάνισαν τους κάλυκες και τις βολίδες από τα όπλα, για να μην υπάρχουν στοιχεία για τον δράστη. Ερίξαν και μερικές σφαίρες στα λάστιχα, για να σταθεί ο ισχυρισμός ότι αυτοί πυροβολούσαν στα λάστιχα και «ατυχώς» κάποια σφαίρα εξοστρακίστηκε.

Οταν οι μπάτσοι προφυλακίστηκαν, είχαμε γράψει ότι αυτό έγινε για να κατασταθεί η οργή του κρητικού λαού και να αποτραπούν μοχχητικές αντιδράσεις. Προεξοφλούσαμε ότι σύντομα θα είναι ελεύθεροι. Οπέρ και έγινε. Το ότι επανηλθαν κανονικά στην υπηρεσία τους δείχνει ότι το σχέδιο προχωρά πολύ πιο γρήγορα απ' όσο είχαμε προβλέψει. Ισως να έχουμε μετατροπή της κατηγορίας σε ανθρωποκτονία από αμελεία στο πρώτο κιόλας δικαστήριο. Να μην περιμένουν καν το εφετείο. Να το θυμάστε, πάντως. Από τώρα και μετά, οι δολοφόνοι δεν πρόκειται να καθήσουν ούτε μια μέρα φυλακή.

● Εγινε με όλους τους τύπους η στέψη ●●● Με το λαό να χειροκρότα και τους αυλικούς να προσκυνούν ●●● Τα ζόρια δ' αρχίσουν μετά τις εκλογές ●●● Ακόμα και αν τις κερδίσει ο νέος ηγεμών (πράγμα από χλόμο ώς απίθανο) ●●● Διότι ο λαός κουλαντρίζεται μ' ένα χτύπημα στην πλάτη ●●● Ομως οι αυλικοί δε μασάνε από τέτοια ●●● Θέλουν τιμάρια και εξουσίες ●●● Και δε δεσχούν να παραδώσουν αυτά που έχουν χωρίς μάχη ●●● Θα έρδει δηλαδή ο Αλέξ Ρόντος να εκτοπίσει τον Πάγκαλο κι ο Θόδωρας δα το δεχτεί αδιαμαρτύρητα; ●●● Θα 'ρθει ο άλλος φλώρος του Χάρβαρντ να εκτοπίσει τον Άκη κι αυτός δα του πει «περάστε παρακαλώ, μετά από σας»; ●●● Κάποιοι λένε ότι οι Πασόκοι μαϊμούδισαν το αποτέλεσμα ●●● Αυτό είναι σίγουρο (για Πασόκους μιλάμε, όχι για Αρσακειάδες), αλλά και πάλι τα νούμερα είναι μεγάλα ●●●

Περάσαμε στην πλήρη αμερικανοποίηση του ελληνικού κοινοβουλευτισμού; ●●● Μη βιάζεστε, γιατί εδώ είναι Βαλκανία ●●● Στη ΝΔ, πάντως, τους είδα σίγουρους και χωρίς πανικό ●●● Σωστή στάση που πρέπει να την είχαν μελετήσει πολύ με τους επικοινωνιολόγους τους ●●● Άλλα, ρε παιδιά, δε μπορείτε να μαζέψετε κάτι τύπους σαν τον Εβερτ που βγαίνουν στο γυαλί και τα κάνουν μαντάρα; ●●● Τί να μαζέψει μετά ο έρμος ο Ρουσόπουλος; ●●● Γιατί οι κυριακάτικες φιλοκυβερνητικές εφημερίδες δεν πα-

ραγγέλλουν γκάλοπ στις εταιρίες με τις οποίες συνεργάζονται; ●●● Ε, δεν καταλαβαίνετε τώρα; Τα παραγγέλνουν, αλλά δεν τα δημοσιεύουν ●●● Αν στη Ρηγίλης είχαν τη στοιχειώδη πολιτική εξυπνάδα δα κέρδιζαν καθαρά από το πρώτο ημίχρονο και δεν δα 'καναν το ματς ντέρμπι ●●● Άλλα με επικεφαλής πολιτικού σχεδιασμού έναν καραμπινάτο «λούζερ» όπως ο Σουφλιάς, τί να περιμένεις; ●●● Διαβάσαμε ότι η πρωτόκοτη κόρη του Ευδύμιου προσελήφθη με εξάμηνη σύμβαση στη NET ●●● Δυο χιλιάδες ευ-

ρώπουλα το μήνα καλά είναι για πρωτάρη ●●● Τί είπατε; ότι η γυναίκα του Καίσαρα πρέπει και να φαίνεται τίμια; ●●● Μα εδώ δεν πρόκειται για τη γυναίκα, αλλά για την κόρη του Καίσαρα, οπότε το ρωμαϊκό ρητό δε μετράει ●●● Τσ, τσ, πιπέρι στη γλώσσα μα σας βάλω εσάς που φωνάζετε «λαμόγια» ●●● Πού δα τη βάλει, δηλαδή την κόρη του Ευδύμιου για δουλειά, στα Γκούντις; ●●● Πριν μιλούσαν οι μηχανισμοί, ενώ τώρα μίλησε ο λαός! ●●● Υπάρχουν διανοούμενοι (μετά συγχωρήσεως) που βγήκαν και υποστηρίζουν στα σοβαρά αυτή την άποψη ●●● Ποιος, ρε σεις, εξέλεξε τον Γιωργάκη, ο λαός ή μια χούφτα καναλάρχες και βαρόνοι της κεφαλαιοκρατίας; ●●● Ο «λαός του ΠΑΣΟΚ» αντιμετωπίστηκε σαν όχλος ●●● Και συμπεριφέρθηκε σαν όχλος ●●● Με όλη τη σημασία της λέξης «όχλος» ●●● Αλήθεια, ο Σημίτης γιατί είχε τόσο στυφή φάτσα;

◆ Στα 62 χρόνια του μαζί με την άφησε ο Ρολφ Πόλε. Μακριά από την ενεργό πολιτική τα τελευταία χρόνια, αλλά πάντα ευαίσθητος και πάντα έξω από κάθε είδους αλισβερίσια και συναλλαγές με την εξουσία. Διάλεξε την Ελλάδα ως τόπο μόνιμης κατοικίας του, μετά την πολύχρονη ταλαιπωρία του στις γερμανικές φυλακές, που τον έστειλε πεσκέσι ο Καραμανλής (εκείνος που πήρε το πεσκέσι ήταν ο σοσιαλδημοκράτης Χελμουτ Κολ). Οι πολιότεροι θυμόμαστε τις κινητοποιήσεις που έγιναν για να μην απελαθεί ο «πιο επικίνδυνος γερμανός τρομοκράτης», όπως τον αποκαλούσε τότε η «Μπιπλντ». Στο πλευρό του τάχθηκε ένα ευρύτατο φάσμα δυνάμεων, από τον Α. Παπανδρέου μέχρι τον Χ. Φλωράκη και από τον Μ. Γλέζο μέχρι τον Μ. Δρακόπουλο. Το πενταμέρες εφετείο απέρριψε το αίτημα έκδοσης και οι τρεις δικαστές που τηλεοψήφισαν (Σαρτζετάκης, Βάλλας, Αλεξόπουλος) διώχθηκαν πειθαρχικά. Χρειάστηκε να γίνει δικαιοτικό πραξικόπετμα από τον Αρειο Πάγο για να απο-

φασιστεί η έκδοσή του. Τα θυμόμαστε όλα αυτά με θλίψη για τη σημερινή κατάντια των πολιτικών μας προγμάτων. Για τη σύμπραξη όλων των τότε υποστηρικτών του Πόλε στην τρομούστερια και το κυνήγι κεφαλών των ημερών μας. Ο Ρολφ Πόλε έφυγε, αλλά θα μας θυμίζει πάντα τί σημαίνει να μην υποτάσσεσαι και να μη συνεργάζεσαι και τί σημαίνει να υπερασπίζεσαι εκείνους που δεν υποτάσσονται. Τον αποχαιρέτισαν μερικές εκαποντάδες άνθρωποι. Οχι μόνο φίλοι του, αλλά και άνθρωποι που ξέρουν να τιμούν αξέις όπως η αγωνιστική τιμή και η αξιοπρέπεια. ΥΓ: Ανάμεσά τους ήταν και μερικοί όπως ο γνωστός Γ. Βό-

τσης, που έγραψε στην «Ελευθεροτυπίων» ότι τον Πόλε θα αποχαιρετίσουν «με τη γροθιά ψηλά, όσοι το νιώθουν ακόμη! Τί να πεις; Εξεστι ενίσιος ασχημονεύν...» ◆ Ψυχολογικά ράκος δήλωνε στον Κορυδαλλό (στο περιθώριο της «δίκιης του ΕΛΑ») ο Λε-Πα της πολιτικής, κατά κόσμον Λευτέρης Παπαδημητρίου. «Εδώ ο Κουφοντίνας δήλωσε ότι με πυροβόλησαν σαν άνθρωπο του συστήματος και το σύστημα με πετάει έξω από τις εκλογές», δήλωνε σε δημοσιογραφικό πηγαδόκι. Υπάρχει λόγη για τον Λε-Πα, αλλά δεν μας άκουσε, όταν του την προτείναμε σε ανύπτο χρόνο: να προσχωρήσει στο ΠΑΣΟΚ.

Τώρα, είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν προλαβαίνει. Με λίγη προσπάθεια ούμως...

◆ Δε χρειάζεται να φύγνεται και πολύ κάποιος για να κατανοήσει τί σημαίνει συμμετοχική δημοκρατία. Συμμετοχική δημοκρατία είναι εκείνο το σύστημα που ο ψηφοφόρος τη μια μέρα ψηφίζει αρχηγό προσερχόμενος στις κάλπες υπό το σύνθημα «σήκω Ανδρέα για να δεις το παιδί της αλλαγής», και την

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Περνάμε μια περίοδο σιωπής. Σιωπής του έρωτα, σιωπής της ιστορίας, σιωπής του Θεού. Θεόδωρος Αγγελόπουλος (ο σκηνοθέτης, όχι της Γιάννας)

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Αποτελεί πολυτελεία για τον τόπο οι φιλελεύθερες φωνές να βρίσκονται εκτός της πολιτικής ζωής της χώρας. Τους καλούμε να έρθουν κοντά μας. Γ. Παπανδρέου Αξιοπερίεργο είναι ότι ο Α. Ανδριανόπουλος και Στ. Μάνος είναι οι μόνοι που ως... φιλελεύθερες φωνές, ανταποκρίθηκαν όμεσα στην πρόσκληση. Ισως αναγνώρισαν στο πρόσωπο του Γιώργου τον νέο εμπορικό μεσσανισμό που πιστεύει, τον επιλεγόμενο και νεοφιλελεύθερισμό: τη στράτευ-

N. Τσαγκρής (ΕΘΝΟΣ)

Αυτά ήταν τα λαμπερά πρόσωπα, που γινόταν τόσος ντόρος ότι θα στελέχωσαν τα ψηφοδέλτια ή το ευρωψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ. Αυτοί ήταν οι νέοι πολιτικοί που θα έδιναν το νέο χρώμα και το νέο όραμα στο κυβερνών κόμμα. Και ο άκρατος νεοφιλελεύθερισμός τους; Εκείνες οι δηλώσεις του κ. Μάνου στη συζήτηση του τελευταίου προϋπολογισμού ότι θα συνταχθεί με σπουδαία πολιτική δύναμη ακολουθήσει θατοεική πολιτική. Ή εκείνες οι προβλέψεις του κ. Ανδριανόπουλου, παραμονή της σφαγής στο Ιράκ, ότι δεν θα γίνει πόλεμος; Ξε-

χάστηκαν όλα;

Γ. Διακογάννης (ΤΑ ΝΕΑ) Η Δαμανάκη έφερε κάπι τα καινούργιο στο ΚΚΕ ή στο ΣΥΡ; Πιστεύει κανείς ότι θα φέρει κάπι καινούργιο στον Ανδρουλάκη,

■ Γάτα ο κοντός

«Είναι γάτα ο κοντός με τη γραβάτα». Γάτα με πέταλα αποδείχτηκε ο Παπαθεμελής. Οχι που θα καθόταν να βολοδέρνει για κάνα ψηφοφολάκι παρέα με τον Τσοβόλα. Οταν ο Γιωργάκης στέλνει μαντατοφόρους και κάνει παρασκηνιακές διαβούλευσεις με τους αγρίως νεοφιλελύθερους Ανδριανόπουλο και Μάνο, γιατί να μη συνεργαστώ εγώ με τη ΝΔ, ήταν η απλή (απλούστατη) σκέψη που έκανε ο Στελάρας. Και όπ' έπος όμ' έργον. Ποζάρεψε και κατάφερε να κατέβει ως υπουργός της ΝΔ, διατηρώντας μάλιστα τη στόφα του συνεργαζόμενου (αρχηγός κόμματος γαρ!). Γιατί προτίμησε τη ΝΔ και δεν καθόταν στο ΠΑΣΟΚ; Το ελληνοχριστιανικό προφίλ του είναι σήμερα πιο κοντά στη ΝΔ παρά στο ΠΑΣΟΚ. Ψήφους θα μαζεύει από το ποιμνιό του Χριστόδουλου, όπως πάντα. Ε, αυτό το ποιμνιό είναι πιο κοντά στη ΝΔ, μετά την ιστορία με τις ταυτότητες. Θα συγκρουστεί βέβαια στη σταυρομαχία με τον Κουβέλα, αλλά ο τελευταίος δεν είναι και τόσο στα χάι του, οπότε ο Στελάρας έχει πιθανότητες να ξαναβγεί, αν η ΝΔ κερδίσει τις εκλογές. Ενώ αν ήταν στο ΠΑΣΟΚ δεν υπήρχε περίπτωση να εκλεγεί σε περίπτωση εκλογικής ήττας (οι θέσεις στη Θεσσαλονίκη είναι καπαρωμένες από Ακη, Βενιζέλο, Μαγκριώτη, Καστανίδη και λοιπούς πρωτοδευτεροκλασίους).

Και η ΝΔ γιατί τον πήρε; Και γιατί να μην τον πάρει; Ζημιά κάνει στο ΠΑΣΟΚ, όσε που δίνει στους «πυροβολημένους» χριστιανοφασίστες μια ωραία διέξοδο για να μη ψηφίσουν ΛΑΟΣ (ο Καρατζαφέρης είναι ο πιο στενοχωρημένος απ' αυτή την ιστορία).

■ Επιμένει στην ανασφάλιστη εργασία

Μπορεί στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ να μην περιλήφθηκε και δημόσια να μην επαναλαμβάνεται η... ρηξικέλευθη πρόταση του Γιωργάκη για τετραετή ανασφάλιστη εργασία των νέων, όμως στη συνάντηση με τη ΓΣΕΕ, αφέσως μετά τη στέψη του, το θέμα ετέθη και ο Γιωργάκης έτοιμος, καθότι το περίμενε-επανέλαβε την πρότασή του τροποποιώντας την φραστικά και παρουσιάζοντάς την ως «μη επιβάρυνση των εργοδότες θα απολύουν εργαζόμενους για να προσλάβουν ανασφάλιστους νέους, απάντησε ότι «δεσμεύεται να υπάρξει διάλογος και να συμφωνηθούν λύσεις που θα εξασφαλίζουν ότι οι εργοδότες δε θα κάνουν απολύσεις αντικατάστασης».

Αυτό το τελευταίο, βέβαια, είναι παραμυθάκι για αφελείς. Αυτό το ξέρουν πολύ καλά και οι Πασόκοι, ξέρουν ότι δεν πάνε, γι' αυτό και στην ανακοίνωση που εξέδωσε το γραφείο τύπου της ΓΣΕΕ για τη συνάντηση με τον Γιωργάκη δεν αναφέρεται λέξη για τον επίμαχο διάλογο.

■ Πόσο κυρίαρχος είναι ο Γιωργάκης:

Μετά τις εκλογές τα

Ενα εκατομμύριο ψήφων υπέρ του Γιωργάκη. Ενα εκατομμύριο άνθρωποι, το ένα τρίτο όσων ψήφισαν ΠΑΣΟΚ στις προηγούμενες εκλογές, σηκώθηκαν και πήγαν και ψήφισαν σε μια διαδικασία το αποτελέσμα της οποίας ήταν εκ των προτέρων γνωστό.

Δεν έχουν άδικο όσοι υποστηρίζουν ότι οι Πασόκοι «πείραξαν» το εκλογικό αποτέλεσμα. Λογικό και αναμενόμενο ήταν αυτό. Δικό τους ήταν το μαχαίρι, δικό τους και το πεπτόνι. Ζήτημα εσωκομματικής αμφισβήτησης δεν υπήρχε, προπαγανδιστικό ήταν το όλο εγχείρημα, λογαριασμό σε κανένα δε θα δώσουν, κανένα κρατικό όργανο δεν θα τους ελέγξει, θα ήταν... βλάκες αν δεν «πείραξαν» το αποτέλεσμα. Σκόπιμα μάλιστα έριχναν στην πολιτική πιάτσα μετριοπαθείς προβλέψεις, για να μπορέσουν μετά να ανακοινώσουν το εκατομμύριο, να δηλώσουν και οι ίδιοι έκπληκτοι και να ισχυριστούν ότι «ο Γιώργος ενεργοποιεί τις λαϊκές δυνάμεις».

Πόσο να το «πείραξαν», όμως; Θέλετε σε ποσοστό 50%; Ακόμα και τέτοια εξωφρενική νοθεία να έγινε, και πάλι έχουμε μισό εκατομμύριο ανθρώπους που σηκώθηκαν και πήγαν να ψηφίσουν. Μέγεθος υπερτριπλάσιο από τα κομματικά μέλη του ΠΑΣΟΚ. Τί σημαίνει πο-

λιτικά αυτό το νούμερο; Η ανάγνωσή του πρέπει να γίνει σε δυο επίπεδα. Πρώτο, στο γενικό κοινωνικό επίπεδο και δεύτερο στο επίπεδο του ΠΑΣΟΚ.

Στο γενικό κοινωνικό επίπεδο, το νούμερο είναι προγματικά εντυπωσιακό, όσο κι αν το έχουν φουσκώσει. Τί εκφράζει, όμως; Εκφράζει μήπως την επιτυχία του εγχειρήματος της «συμμετοχικής δημοκρατίας»; Η «συμμετοχική δημοκρατία» είναι μια παπάρα και δεν αξίζει τον κόπτο να ασχοληθούμε σοβαρά μαζί της. Ούτε αυτοί που πήγαν να ψηφίσουν πίστεψαν ότι «συμμετείχαν» και «καθόριζαν» κάτι. Ήξεραν πολύ καλά, ότι ακόμα και τον αρχηγό τους τον είχαν φορέσει καπέλο, δεν ήταν αυτοί που τον επέλεξαν. Συμφώνησαν, βέβαια, με το καπέλο, γι' αυτό και πήγαν να το επικυρώσουν με την παρουσία τους. Ήταν ουσιαστικά η συμμετοχή τους σε μια προεκλογική εκδήλωση. Το θεώρησαν ως συμμετοχή σε μια εκδήλωση-κρίσιμη από προεκλογική άποψη- του κόμματος που υποστηρίζουν.

Δεν έχουμε, δηλαδή, τίποτα περισσότερο από μια τυπική εκδήλωση «κοινοβουλευτικού κρετινισμού». Ενας κόσμος ακολουθεί τα αστικά κόμματα, ένας κόσμος μετατρέπεται προεκλογικά σε μάζα χειροκροτητών, είτε για-

τί έχει συμφέροντα (αυτό για το ΠΑΣΟΚ ισχύει στο τετράγωνο, καθότι είναι κυβέρνηση επί τόσα χρόνια) είτε γιατί συμπεριφέρεται πολιτικά αφελώς και ταξικά ασύνειδα. Το μερίδιο αυτού του κόσμου που πρόσκειται στο ΠΑΣΟΚ κλήθηκε να πάει να ψηφίσει Γιωργάκη και πήγε. Αν όλα τούτα τα καροφγιοζίλικα γίνονταν σε μη προεκλογική περίοδο, ούτε οι μισοί δεν θα πήγαιναν να ψηφίσουν. Για όλους αυτούς τους οπαδούς του ΠΑΣΟΚ ο Γιωργάκης δεν είναι μόνο ο γιος του ιδρυτή, ο κληρονόμος του ονόματος, αλλά και εκείνος που τα κέντρα της προπαγάνδας τους έπεισαν ότι μπορεί να τους ξαναδώσει την εξουσία. Σε προεκλογική περίοδο αυτό είναι πιο μετρόπολης περνάει σε εσωκομματική επιθεση, γιατί θα του φορτώσουν την ήττα και κινδυνεύει να πεταχτεί έξω από το παιχνίδι ως εξιλαστήριο θύμα. Αυτό δεν σημαίνει και ότι υποτάσσεται.

Εκφράζει μήπως αυτή η κίνηση πρέρασμα σε μια νέα φάση κομματικής έκφρασης, κατά την οποία οι κομματικοί μηχανισμοί χάνουν την ισχύ τους και τη θέση τους παίρνει ένα ευρύ κομματικό ακροαστήριο; Είναι πολύ νωρίς να πούμε κάτι τέτοιο. Το βέβαιο είναι ότι το επιδιώκουν ο Γιωργάκης και η κλίκα του. Επιδιώκουν δηλαδή την αμερικανοποίηση του πολιτικού συστήματος, στο πλαίσιο της οποίας το παιχνίδι θα γίνεται από τα ΜΜΕ, χωρίς τη μεσολάβηση των

κομματικών μηχανισμών. Για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά, οι καπιταλιστές θέλουν να πληρώνουν όσο το δυνατόν λιγότερα λαμπρία. Άσε που έτσι ελέγχουν πολύ καλύτερα τα κόμματα, γιατί αυτά περιορίζονται σ' ένα στενό απαράτ στελεχών, χωρίς τους πολυδαίδαλους μηχανισμούς που συχνά τα κάνουν δυσλειτουργικά, αλλά και γκρινιάρικα.

Σε προεκλογική περίοδο, όμως, δε μπορείς να βγάλεις συμπέρασμα για το αν ένας τέτοιος στόχος επιτεύχθηκε. Γιατί στην προεκλογική περίοδο όλοι συνασπίζονται και το λύσιμο των λογαριασμών αφήνεται γι' αργότερα. Κανείς δεν περνάει σε εσωκομματική επιθεση, γιατί θα του φορτώσουν την ήττα και κινδυνεύει να πεταχτεί έξω από το παιχνίδι ως εξιλαστήριο θύμα. Αυτό δεν σημαίνει και ότι υποτάσσεται.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Γιωργάκης θέλει να μετατραπεί σε μονοκράτορα. Να βάλει στη μπάντα τους βαρόνους και να τους χειρίζεται όπως τους ταίριες την ισχύ τους και τη θέση τους παίρνει ένα ευρύ κομματικό ακροαστήριο; Είναι πολύ νωρίς να πούμε κάτι τέτοιο. Το βέβαιο είναι ότι το επιδιώκουν ο Γιωργάκης και η κλίκα του. Επιδιώκουν δηλαδή την αμερικανοποίηση του πολιτικού συστήματος, στο πλαίσιο της οποίας το παιχνίδι θα γίνεται από τα ΜΜΕ, χωρίς τη μεσολάβηση των

έχει φτάσει ακόμα. Το δοκίμιοσε ο Σημίτης και δεν το κατάφερε. Προσπάθησε να βάλει τους βαρόνους στη μπάντα, να φτιάξει μια δική του κλίκα («νέα ηγετική ομάδα» την οποία είχαν ονομάσει οι εκσυγχρονιστές), όμως στο τέλος πήρε την άγουσα για το χρονοντούλαπτο της ιστορίας μαζί με τους σημιτοφύλακες.

Οι βαρόνοι είναι εκείνοι που επιβίωσαν και όχι η «νέα ηγετική ομάδα». Δείτε πού βρίσκονται σήμερα τα δυο πρόσωπα με τα οποία συγκρούστηκε δημόσια ο Σημίτης. Ο μεν Πάγκαλος τοποθετήθηκε από τον ίδιο τον Σημίτη επικεφαλής προεκλογικού ογκώνα και διατηρείται από τον Γιωργάκη στο εκλογικό επιτελείο, ο δε Λαλιώτης επιστρέψει θριαμβευτικά και αναλαμβάνει το πόστο που είχε σε κάθε εκλογική αναμέτρηση. Αυτό σημαίνει ότι και ο Γιωργάκης δε μπορεί να λειτουργήσει ερήμην των βαρόνων. Αν χάσει τις εκλογές, τα πράγματα θα είναι ακόμα πιο στριμόκωλα γι' αυτόν, γιατί θα του φορτώσουν από τη γκάφα του Λαυρίου μέχρι τη συνεργασία με τους «αγρίως νεοφιλελύθερους» Μάνο και Ανδριανόπουλο. Το προημιτικό παιχνίδι νομίζησε ο ΠΑΣΟΚ θα ξεκινήσει μετά τις εκλογές. Ούτε η μορφή του ούτε, πολύ περισσότερο, η έκβασή του μπορούν να προβλεφθούν.

Αγρίως νεοφιλελύθε

■ Γράμμα φαντάρου
Φουντώνει
ο αντιαμερικανισμός
στο Ιράκ!

Η παρακάτω επιστολή στάλθηκε στο site της "Σοσιαλιστικής Διεθνούς" από ένα Αμερικάνο στρατιώτη απ' το Τέξας, στα μέσα της βδομάδας που μας πέρασε. Είναι ένα κείμενο που δίνει μια γενική εικόνα για τα ζόρια που αντιμετωπίζουν οι Αμερικάνοι φαντάροι σε μια περίοδο που ο πόλεμος στο Ιράκ έχει περάσει στα "ψιλά" και τον θυμούνται μόνο όταν γίνεται κάποια μεγάλη επίθεση αυτοκτονίας. Το περιεχόμενο της επιστολής δε μπορεί να αφισθητεί από κανένα, γιατί δεν γράφεται από κάποιο αντίπαλο της Αμερικής. Δικός τους στρατιώτης ήταν και είναι ο γράφων. Ας του δώσουμε το λόγο:

«Ειλικρινά πιστεύω ότι ο πρόεδρος είπε ψέματα σε όλους μας. Μετά απ' αυτά που είδα από πρώτο χέρι στα περισσότερα μέρη του Ιράκ, όμως μου ο λόγος δεν θα μπορούσε να ανακαλύψει ούτε μια απειλή με κανέναν τρόπο. Αγαπάω την Αμερική και θα την υπερασπιστώ όταν κληθώ, όμως σ' αυτή την περίπτωση δεν υπήρχε πραγματική απειλή. Πρόγιατι το Ιράκ είναι περισσότερο επικίνδυνο για τους πολίτες του τώρα, παρά όταν ο Μπους μας έδωσε το κάλεσμα. Δε μιλάω για τον καθένα, είμαι σήμουρος, επειδή ορισμένοι τύποι προσωρινού στην υπηρεσία μόνο για να ρίχνουν με όπλα. Ομως σχεδόν ο κάθε στρατιώτης που μιλήσαμε ενόσω ήμουν στο Ιράκ ήθελε να γυρίσει στην πατρίδα και πίστευε ότι ο Μπους έκανε ένα σοβαρό λάθος.»

Μια πόλη που λέγεται Τιγκρίτ στο Ιράκ είναι το θερμοκόπιο των αντιαμερικανικών ενέργειών. Ο πρόεδρος Μπους είπε σήμερα στην τηλεόραση ότι οι Αμερικάνοι είναι ευπρόσδεκτοι στο Ιράκ. Θα πρέπει να είναι από άλλο πλανήτη. Μόνο λίγες μικρές πόλεις βρέθηκαν στην Βαγδάτης μπορεί να είναι κατά κάποιο τρόπο αισφαλείς για να κοιμάσαι στα φορτηγά, όμως το μεγαλύτερο μέρος της χώρας είναι περισσότερο αντιαμερικανικό απ' ότι ο Μπους λέει στον καθένα. Επί τη ευκαιρία, η φωτογραφία της ημέρας των Ευχαριστιών στο αεροδρόμιο απεικόνισε μόνο τους στρατιώτες που ήταν υπέρ του Μπους. Μας απομάκρυναν χωρίς να γνωρίζουμε το λόγο, περίπου τέσσερις μέρες πριν εμφανιστεί στα κρυφά. Δεν ξέραμε ότι θα ερχόταν, όμως κοιτάζοντας τώρα πίσω κατολαβαίνω ότι ήθελαν να ξεφορτωθούν τους στρατιώτες που ήταν ενάντια στον πόλεμο...».

■ Το νέο παραμύθι...

Διαβάσατε το νέο "ανέκδοτο" που κυκλοφορεί για το Ιράκ, μετά το αποτυχημένο για τα "όπλα μαζικής καταστροφής"; Αφού την πάτησε με τα όπλα, η αμερικανική ηγεσία δεν έχασε χρόνο και βρήκε νέο τρόπο να "τεκμηριώσει" τον πόλεμο που εξαπέλυσε στο Ιράκ. Τώρα είναι η δράση της... Αλ-Κάιντα. Δημοσίευσαν μάλιστα σε "σοβαρή" φυλλάδα (τους "Τάιμς της Νέας Υόρκης") αποστάσματα από 17σελίδο έγγραφο που πιστεύεται ότι γράφτηκε από έναν Ιορδανό που έχει καταδικαστεί σε θάνατο στη χώρα του, το οποίο αναφέρει ότι στόχος της Αλ-Κάιντα είναι η πρόκληση εμφυλίου στις τάξεις των Ιρακινών (Σουνιτών με Σιίτες), για να διευκολυνθεί η δράση της! Τώρα πώς θα διευκολυνθεί η δράση της Αλ-Κάιντα με το να διασπαστεί το αντιαμερικανικό μέτωπο και να ξεσπάσει εμφύλιος στο Ιράκ, μόνο τα διεστραμμένα μιαδά των πλαστογράφων της "αντιτρομοκρατίας" μπορούν να καταλάβουν. Και κάτι ακόμα. Το περιβόλητο έγγραφο βρέθηκε σε μία δισκέτα σε... κρυστάλλιγετο της Αλ-Κάιντα στη Βαγδάτη (τόσο καλά κρυμμένο ήταν δηλαδή)! Περισσότερες λεπτομέρειες δε μάθαμε. Δε μπήκαν στον κόπο να μας δείσουν έστω μια φωτογραφία του "κρυστάλλιγετου" ή των "τρομοκρατών" που ήταν μέσα (αλήθεια πόσους... συνέλαβαν άραγε; ούτε γ' αυτούς θα μάθουμε). Οι επικοινωνιολόγοι της "αντιτρομοκρατίας" ίσως να πιστεύουν ότι απευθύνονται σε ντιπ για ντιπ βόδια. Ποιος όμως μπορεί να πιστέψει τα παραμύθια τους, ύστερα μάλιστα απ' τα όσα αποκαλύφθηκαν για τα περιβόλητα "όπλα μαζικής καταστροφής" που πιστεύειν;

KONTRA

Ολεθρος για τους συνεργάτες των κατακτητών

Οι δύο επιθέσεις αυτοκτονίας με πάνω από 100 νεκρούς και 120 τραυματίες συνολικά, η μία κατά υποψήφιων αστυνομικών έξω από αστυνομικό τμήμα στην πόλη Ισκανταρίγια, 40 χιλιόμετρα νότια της Βαγδάτης την Τρίτη, και η δεύτερη μία μέρα μετά, μέσα στο κέντρο της Βαγδάτης, κατά Ιρακινών που πήγαν να καταπάγουν στον στρατό που εκπαιδεύουν οι Αμερικάνοι, ήταν πολύ σοβαρό πλήγμα για όσους σκέφτονται να συνεργαστούν με τις δυνάμεις κατοχής του Ιράκ. Ήρθαν σε μια περίοδο που οι αμερικανικές δυνάμεις σχεδιάζουν να απεμπλακούν όσο γίνεται πιο αναίμακτα και να παραδώσουν μέρος της δράσης τους σε ιρακινούς "ταγματασφαλίτες" (κατά τα πρότυπα των "γερμανοτσολιάδων"), που θα κάνουν όλη τη βρομοδουλειά.

Ηδη έχουν στηθεί διάφορα σώματα αστυνομικών, συνοριακών φρουρών, φρουρών εγκαταστάσεων και παραστρατιωτικών ομάδων, που αριθμούν περί τους 193.000 άντρες σ' ολόκληρο το Ιράκ

(σύμφωνα πάντα με τα στοιχεία που δίνουν οι Αμερικάνοι, που έχουν κάθε λόγο να τα "φουσκώνουν" για να παρουσιάζουν "αντιτρομοκρατικό έργο"). Παρόλα αυτά, δεν έχουν βρεθεί οι 19.000 μπάτσοι που θα αναλά-

βουν την "ασφάλεια" της Βαγδάτης, όπως θέλουν οι Αμερικάνοι, για να παραδώσουν την ευθύνη της "ασφάλειας" σε ιρακινούς Κουίσλινγκ.

Με τις επιθέσεις της αυτές η ιρακινή αντίσταση σπέρνει τον

διλέθρο στους υποψήφιους συνεργάτες, που για ένα κομμάτι φωμί ξεπουλάνε την ίδια την ελευθερία του λαού τους, κάνοντας ακόμα περισσότερο δύσκολη τη ζωή των κατακτητών στη χώρα.

Ενοπλη εξέγερση στην

Σε ένοπλη εξέγερση κατέληξαν οι διαδηλώσεις χιλιάδων φοιτητών και λαού, που συγκλονίζουν την Αίγυπτο από τα μέσα του Γενάρη, με κεντρικό αίτημα την παραίτηση του προέδρου της χώρας Ζαν - Μπερτράν Αριστίντ, εκλεκτού των Αμερικανών.

Ο Αριστίντ, ο πάλαι ποτέ ταπεινός ιερέας που κατάφερε να κερδίσει τη λαϊκή υποστήριξη και να εκλεγεί πρόεδρος το 1990 για πρώτη φορά, σήμερα κατηγορείται ως στυγνός τύραννος και διεφθαρμένος. Λίγους μήνες μετά την εκλογή του έπεισε με πραξικόπημα και επτανήθε το 1994 με την υποστήριξη του Λευκού Οίκου και την προστασία 20.000 αμερικάνων στρατιωτών. Το 1997 έχασε τις εκλογές και επανεκλέχτηκε στις εκλογές του 2000 με νοθεία, όπως ισχυρίζονται οι πολιτικοί του αντίπαλοι. Το γεγονός αυτό πυροδότησε την πολιτική κρίση, που άρχισε να κυβερνά με προεδρικά διατάγματα, με αποτέλεσμα να ξεσπάσει νέο κύμα μαχητικών διαδηλώσεων σ' όλη τη χώρα.

Κρούση. Η πολιτική κρίση κορυφώθηκε στα μέσα Ιανουαρίου, με τη διάλυση της βουλής, καθώς είχε λήξει η θητεία των περισσότερων βουλευτών, και ο Αριστίντ δήλωσε αποφασισμένος να εξαντλήσει τη θητεία του, που λήγει το 2006, και άρχισε να κυβερνά με προεδρικά διατάγματα, με αποτέλεσμα να ξεσπάσει νέο κύμα μαχητικών διαδηλώσεων σ' όλη τη χώρα.

Κορύφωση των διαδηλώσεων αυτών είναι η ένοπλη εξέγερση που ξέσπασε στις 5 του Φεβραρίου στην Gonaives, τέ-

φορά ένοπλοι αντάρτες, που δηλώνουν μέλη του Μετώπου Αντίστασης της Gonaives, ύστερα από πεντάρωη μάχη με την αστυνομία, έθεσαν υπό τον έλεγχο τους την πόλη, αφού έβαλαν φωτιά στο κτίριο της αστυνομίας, το δημαρχείο και απελευθέρωσαν 100 περίπου κρατούμενους από τις φυλακές. Κατά τη διάρκεια της ανταλλαγής πυρών σκοτώθηκαν τουλάχιστον 9 άτομα, από τα οποία 7 ήταν αστυνομικοί. Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές η πόλη βρίσκεται υπό τον έλεγχο των ανταρτών.

Γρήγορα η εξέγερση επεκτάθηκε στην πόλη του Αγίου Μάρκου, το σημαντικότερο λιμάνι της χώρας, με 100.000 πληθυσμό, και σε εννιά ακόμη πόλεις της Αίγυπτης. Οι αστυνομικές δυνάμεις τις εγκατέλειψαν, οι αντάρτες έβαλαν φωτιά στα κτίρια της αστυνομίας και οι διαδηλωτές άνοιξαν αποθήκες και κοντέινερ στο λιμάνι και πήραν τηλεοράσεις, στρώματα, σακιά με αλεύρι και άλλα βασικά τρόφιμα και ειδή πρώτης ανάγκης. Ας μην ξεχνάμε ότι πίσω από την κοινωνική έκρηξη εναντίον

■ Παλαιστίνη

Συνεχίζουν τις σφαγές οι Σιωνιστές

Οι χειρότερες συγκρούσεις από τότε που ο Σαρόν δήλωσε ότι ο Εβραίοι θα εγκαταλείψουν τη Λαρίδα της Γάζας έγιναν την περασμένη Τετάρτη τα ξημερώματα. Σε δύο ξεχωριστές επιθέσεις με στόχο την "πάταξη της τρομοκρατίας", οι Σιωνιστές δολοφόνησαν συνολικά 14 Παλαιστίνιους (συμπεριλαμβανομένων μελών της Χαμάς και της Τζιχάντ) και τραυμάτισαν πάνω από 50. Οι μισοί από τους τραυματίες νοσηλεύονται σε σοβαρή κατάσταση, ενώ ανάμεσά τους είναι και περισσότερα από 20 παιδιά.

Οπως δήλωσαν αυτόπτες μάρτυρες της πρώτης επίθεσης στα ανατολικά προάστια της πόλης της Γάζας (στον προσφυγικό καταυλισμό αλ-Σιζάγιεχ), οι στρατιώτες επιτέθηκαν στο φυλάκιο των Παλαιστινιακών Δυνάμεων Ασφαλείας, αφού προηγουμένως άνοιξαν πυρ αδιακίτως εναντίον αμάχων με στόχο να σκοτώσουν όσους περισσότερους μπορούσαν. Ακριβώς όπως τα ναζιστικά στρατεύματα πραγματοποιούσαν μαζικές εκτελέσεις ως

"αντίποινα" για την αντίσταση των ανταρτών.

Στη δεύτερη επίθεση, στη ρημαγμένη Ραφάρχ (κοντά στα σύνορα με την Αίγυπτο), ισραηλινά στρατιωτικά οχήματα υποστηρίζομενα από ελικόπτερα, απέκλεισαν τον δρόμο που ενώνει μια συνοικία

της πόλης με τον προσφυγικό καταυλισμό, ανοίγοντας πυρ κατά βούληση και σκοτώνοντας 7 Παλαιστίνιους (μεταξύ των οποίων τρία παιδιά). Ισως τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραφμές άλλη μια αντεπίθεση κάποιας παλαιστινιακής οργάνωσης

έχει γίνει πράξη, μια και η ηγεσία των Ταξιαρχών Εζεντίν Άλ Κασάμ (του στρατιωτικού σκελούς της Χαμάς) εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία καλεί όλους τους πυρήνες των μαχητών της να απαντήσουν πλήττοντας όλες τις θέσεις του εχθρού με επιχειρήσεις με-

γάλης κλίμακας.

μη απολύτως απαραίτητο διπλωματικό προσωπικό να εγκαταλείψει με τις οικογένειές του τη χώρα. Ταυτόχρονα προσπαθεί, χωρίς να παρεμβαίνει ανοιχτά, για να μην προκαλεί περισσότερο τους εξεγερμένους, να διασώσει τον εκλεκτό του Αριστίντ και να βρει μια συμβιβαστική πολιτική λύση με την αντιπολίτευση, προτού χαθεί εντελώς ο έλεγχος της κατάστασης. Βάζει λοιπόν μπροστά τον ΟΗΕ και την Κοινότητα των Κρατών της Καραϊβικής, που έχουν ξεκινήσει τα παζάρια με την αντιπολίτευση, η οποία σημειωτέον έχει αποστασιοποιηθεί από την εξέγερση που έχει ξεσπάσει.

Ο Λευκός Οίκος, θορυβημένος από τις εξελίξεις, εξέδωσε ταξιδιωτική οδηγία για την Αϊτή και έδωσε εντολή στο

Όπως δείχνουν τα πράγματα, η πτώση του λαούμιστου Αριστίντ είναι ζήτημα χρόνου. Το ζήτημα είναι ότι την πτώση του θα πληρώσει πολύ οικισμός ο λαός της Αϊτής. Είναι πραγματικά τραγικό μια αικόμη λαϊκή εξέγερση να καταλήξει απλά και μόνο σε μια δυναστική αλλαγή, με ελάχιστα και πάντα προσωρινά κέρδη για τις λαϊκές μάζες. Η ίδια η ιστορία θα επαναλαμβάνεται όσο η εργατική τάξη και οι σύμμαχοί της δεν οργανώνονται σε ανεξάρτητη ταξική οργάνωση για να παλέψουν για τα δικά τους συμφέροντα, την ανατροπή του καπιταλισμού και την κοινωνική απελευθέρωση.

Ο Λευκός Οίκος, θορυβημένος από τις εξελίξεις, εξέδωσε ταξιδιωτική οδηγία για την Αϊτή και έδωσε εντολή στο

■ Κυπριακό

Ελλάς-Τουρκία συμμαχία!

Το ειδιμε και αυτό. Ο Τ. Παπαδόπουλος και ο Ρ. Ντενκτάς να ενώνουν τις δυνάμεις τους και να υποστηρίζουν κοινές προτάσεις, για να βγουν από το στενό μαρκάρισμα που τους έχουν κάνει ο Κόφι Ανάν και το αμερικανικό υπουργείο Εξωτερικών, που θέλουν να τους βάλουν καλά και σώνει να υπογράψουν συμφωνία επίλυσης του Κυπριακού, με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα πραγματοποίησης των δημοψηφισμάτων και τελική λύση μέσα στο Μάρτη.

Για την εξελιξη αυτή σας είχαμε προϊδεάσει, γράφοντας τις προηγούμενες εβδομάδες ότι κανένα από τα δυο μέρη δεν θέλει λύση αυτή τη στιγμή και στη Νέα Υόρκη το καθένα θα επιδιώξει να εξωθήσει το άλλο στα άκρα, ώστε να χρεωθεί αυτό τις ευθύνες για το νέο ναισάργιο. Μπλόφα στη μπλόφα έκαψαν όλα τα χαρτιά τους και τελικά βρέθηκαν

μπροστά σ' έναν εξαγιριωμένο Ανάν, που δεν θέλει να κλείσει την καριέρα του ως διπλωμάτης μ' ένα τρίτο φίασκο στην ίδια υπόθεση. Εναν Ανάν αποφασισμένο να τους σύρει σε λύση ή να τους στηρίξει κι ένα αμερικανικό ΥΠΕΞ να ασκεί υπόγειες και φανερές πιέσεις, μέσω δηλώσεων του Κόλιν Πάουελ και παρεμβάσεων του ειδικού διαπραγματευτή Τ. Γουέστον. Το αποτέλεσμα ήταν να συνασπιστούν τελικά Παπαδόπουλος και Ντενκτάς, αφού κανένας δε μπορούσε να φορτώσει την ευθύνη στον άλλο, και να προσπαθούν να κερδίσουν κάποια αναβολή, με μεταφορά των διαπραγματεύσεων σε κάποια ευρωπαϊκή πόλη. Μπας και στο

μεσοδιάστημα μπορέσουν να βρουν κάποιο καλύτερο τρόπο για να αποφύγουν την εκβιαστική συμφωνία. Η κρίσιμη συνάντηση θα γινόταν την Πέμπτη το βράδυ, όταν είχε ήδη κλείσει η ύλη μας και η «Κ» όδεινε για το τυπογραφείο. Εσείς τώρα γνωρίζετε ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτής της συνάντησης, οπότε δεν έχει κανένα νόημα να κάνουμε προβλέψεις. Απλώς, να σημειώσουμε μερικές παραμέτρους του όλου ζητήματος.

Αν τελικά Παπαδόπουλος και Ντενκτάς δεν καταφέρουν να ξεφύγουν το πρέσινγκ και δεχτούν την επιδιαιτησία του Ανάν, θα συρθούν αναγκαστικά σε λύση που δεν θα γουστάρει σε καμιά από τις δύο πλευρές, γιατί ο Ανάν θα επιβάλει αυτό που προβλέπει το σχέδιό του, που έχει την έγκριση των Αμερικάνων. Το παιχνίδι τότε θα παιχτεί μόνο στη διαμόρφωση των χαρτών. Και σ' αυτό μάλλον η τουρκική πλευρά έχει εξασφαλίσει κάποιες εγγυήσεις από τους Αμερικάνους, για να κάνει στροφή ο Ερντογάν.

Για την κρίση δεν μιλάνε

Λοιπόν, τα είδαμε όλα. Τον Ανδριανόπουλο να πηγαίνει στο ΠΑΣΟΚ, τον Παπαθεμελή να πηγαίνει στη ΝΔ, τις ξανθίες να γίνονται σύμβολα μιας εκλογικής μονομαχίας που εμφανίζεται ως αμφίρροπτο. Είδαμε υπουργούς και βουλευτές να καρατομούνται εν μέσω προεκλογική περιόδω, είδαμε αρχηγούς να στέφονται όπως οι αυτοκράτορες σε ρωμαϊκούς θριάμβους, είδαμε τόσες αλλαξιώσεις που δεν τις βλέπουμε ούτε στις ποδοσφαιρικές ούτε στις τηλεοπτικές μετεγγραφικές περιόδους.

Θα μας πει κανείς και για τα μετά τις εκλογές; Εντάξει, μοντέρνος ο Γιωργάκης, άνετος και κουλ ο δάμαλος, θα πάρουν μερικές δεκάδες ευρώ σε τέσσερα χρόνια οι χαμπλοσυνταξιούχοι του ΕΚΑΣ, αλλά για την κρίση θα μας πει κανείς;

Στην π.γ. (προ Γιωργάκη) εποχή ξέραμε ότι η οικονομία πάει καλά και ότι θα πάει ακόμα καλύτερα μετά τις εκλογές. Ομως, τους δυο κατεξοχήν διαχειριστές αυτών των υποσχέσεων τους έφαγε το μαύρο σκοτάδι. Ο Σημίτης βγήκε στη σύνταξη και περνάει τον περισσότερο καιρό του στο Κορακοχώρι Ηλείας, ο δε Χριστοδουλάκης διετάχθη να κόψει τις συνεντεύξεις τύπου και να περιοριστεί στο ρόλο του διεκδικητή μιας βουλευτικής έδρας στο νομό Χανίων. Ήγουν, πάπαλα οι υποσχέσεις.

Κανείς δε θα μας πει για την κρίση που έρχεται. Γιατί κανέναν δεν συμφέρει να ψυλιάσει τον κόσμο. Ούτε το ΠΑΣΟΚ, ούτε τη ΝΔ. Ακόμα και τα κόμματα της ψευτοαριστεράς δεν πολυανακινούν το ζήτημα, διότι είθισται στις προεκλογικές περιόδους να εμφανίζονται όλα τα κόμματα με «θετικές προτάσεις» και όχι ως μάντεις δεινών. Οπότε ο εργαζόμενος ψηφοφόρος, ο νεολαίος ψηφοφόρος βαδίζει μες στο σκοτάδι. Πλέον στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα. Με βάση αυτή την ελπίδα θα ψηφίσει. Οποιον του φαίνεται καλύτερος ή μάλλον όποιον του φαίνεται λιγότερο κακός. Κι ότι θήλε προκύψει μετά τις εκλογές. Αν είναι να 'ρθει θε' να 'ρθει, αλλιώς θα προσπεράσει...

Ας προσπαθήσουμε εμείς λοιπόν ν' ανοίξουμε αυτή την κουβέντα που οι άλλοι αποφεύγουν όπως ο διάβολος το λιβάνι. Να μιλήσουμε για την κρίση που θ' αγκαλιάσει τον ελληνικό καπιταλισμό μόλις σβήσουν οι ολυμπιακές δάδες. Για το καταχρεωμένο ασφαλιστικό σύστημα που οδηγείται νομοτελειακά σε νέες ανατροπές, πάντα σε βάρος των ασφαλισμένων. Για τη φτωχή αγροτιά που θα ξεκληριστεί με πιο γρήγορους ρυθμούς τα επόμενα χρόνια. Για τα πανεπιστήμια που θα συνθλιβούν στις μυλόπετρες της Μπολόνια.

Ν' ανοίξουμε την κουβέντα όχι για να ζητήσουμε την ψήφο των εργαζόμενων και των νέων, αλλά για να μπορέσουμε να θέσουμε το μείζον πολιτικό ζήτημα: καμιά εκλογή, καμιά ψηφοφορία δε μπορεί ν' αντιμετωπίσει τις καταστροφικές δυνάμεις του καπιταλισμού, ειδικά όταν τις οδηγεί η κρίση. Ας μην παραπονιέται κανείς μετά τις εκλογές. Γιατί όλα είναι προδιαγεγραμμένα με ακρίβεια.

■ Εξαφάνιση

Διαβάζουμε σε φιλοκυβερνητική εφημερίδα ότι η αποκέντρωση και η διαρκής επιμόρφωση δα αποτελέσουν τους δυο παράγοντες για την καταπολέμηση της ανεργίας, στο κυβερνητικό πρόγραμμα της πρώτης τετραετίας του Γιωργάκη. Για σταδείτε, ρε παιδιά, εκείνη η τετραετής ανασφάλιση εργασία των νέων πού πήγε; Την εξαφανίσατε τελείως; Κι ύστερα, έχετε το δράσος να κατηγορείτε τη ΝΔ για τις δέσεις της για το ασφαλιστικό.

■ Αλητεία

«Εμείς, αντίθετα, δεσμευόμαστε ότι δεν πρόκειται να ξανανοίξουμε το φάκελο του ασφαλιστικού. Το κλείσαμε και όλα τα εργασιακά δικαιώματα, τα ασφαλιστικά δικαιώματα όπως αυτά που προσδιορίσαμε παραμένουν και δα είναι απόλυτα καποχυρωμένα για τον εργαζόμενο. Εμείς παρέχουμε πλήρεις εγγυήσεις. Αυτοί ανοίγουντον το δέμα». Τάδε έφη Γιάννος («Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», 8.2.04). Δεν ξέρει ότι Ρέπης και Σπυρόπουλος άνοιξαν ξανά το ασφαλιστικό, ελάχιστους μήνες πριν ο Σημίτης πάρει τις αποφάσεις που πήρε, και μάλιστα το άνοιξαν σε μια κατεύδυνση πολύ χειρότερη απ' αυτή που σηματοδοτεί ο νόμος Σιούφα; Μας είναι αδιάφορο, αν ξέρει ή δεν ξέρει. Αυτό που βλέπουμε είναι ένα λαμπρό δείγμα πολιτικής αλητείας, γιατί ο Γιάννος έχει περάσει από το υπουργείο Οικονομίας και ξέρει πολύ καλά ποια είναι η κατεύδυνση για το ασφαλιστικό, που έρχεται από τις Βρυξέλλες.

■ Λαμόγια

Οι Αμερικανοί σύμβουλοι του Γιωργάκη αποφάσισαν να στηδιούν και μονάδες αιμοληψίας έξω από το κλειστό της Νίκαιας όπου έγινε το συνέδριο-φάρσα των χειροκροτητών του αρχηγού. Είχαν κανονίσει να βγει μια δετική εικόνα για τους συνέδρους και η εδελοντική αιμοδοσία κρίθηκε ως επικοινωνιακό must. Από νωρίς τα κανάλια διατάχθηκαν να πάνε στις δύο μονάδες αιμοληψίας και να «γράψουν» δηλώσεις των υπεύθυνων, που περίμεναν μεγάλη συμμετοχή. Ξέρετε πόση ήταν στο τέλος η συμμετοχή; 12 άτομα στη μια μονάδα και 8 στην άλλη! Δηλαδή, από 5.000 άτομα μόλις 20 μπήκαν

στον κόπο να δώσουν μια φιάλη αίμα. Οι Αμερικανοί σχεδιαστές της καμπάνιας του Γιωργάκη δε μπορούν να μπουν στην ψυχολογία του λαμόγιου. Το λαμόγιο δεν δίνει ούτε τον πυρετό του, πόσο μάλλον το αίμα του. Μόνο πάρει (για την ακρίβεια, αρπάζει). Το πολύ που μπορεί να δεχτεί, είναι να κάνει στημένη αιμοδοσία, για τις κάμερες και μόνο. Άλλα τότε πρέπει να είναι μιλημένα και όλα τα συνεργεία, από τους γιατρούς και τις νοσοκόμες μέχρι τους τεχνικούς της τηλεόρασης.

■ Πώρωση

«Η οκταετία Σημίτη είναι ό,τι καλύτερο συνέβη στη νεότερη ιστορία της χώρας». Άννα Διαμαντοπούλου, συνέντευξη στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», 8.2.04. Ορισμένοι από τους εκσυγχρονιστές είναι τόσο πωρωμένοι που δε μπορούν να αντιληφθούν πόσο γελούριοι γίνονται όταν κάνουν τέτοιες δηλώσεις («ό,τι καλύτερο», αλλά πήρε τον πούλο). Πρόκειται για κάποιες μετριότητες που αναδείχτηκαν στα χρόνια του Σημίτη και που κάποια στιγμή φιλοδόξησαν να συγκροτήσουν «νέα ηγετική ομάδα». Οι μισοί απ' αυτούς έχουν πεταχτεί στο περιθώριο (Μανίκας, Νεονάκης, Πανταγιάς κ.λπ.) και οι άλλοι μισοί προσπαθούν να προσκολληθούν στο περιβάλλον του Γιωργάκη, άλλοι με επιτυχία (Διαμαντοπούλου) και άλλοι τρώγοντας συνεχώς πόρτα (Πρωτόπαπας).

■ Στήσιμο

Κοιτάξτε πιώς στήνουν μια συνέντευξη ένας πολιτικός μαζί μ'

έναν δημοσιογράφο. Δίνει συνέντευξη ο Αθραμόπουλος στον Τσιόδρα («Κυριακάτικη»). Ο δημοσιογράφος, για να μην τον κράξουν οι αναγνώστες του, πρέπει να ρωτήσει και κάτι για το παρελθόν. Και τί ρωτάει; Αυτό που είναι ανώδυνο και απαντιέται εύκολα από τον πολιτικό. Συζητήσατε με τον Καραμανλή για το «Διόνυσο»; είναι το ερώτημα. Το παρελθόν δεν μας απασχόλησε, είναι η απάντηση. Θεωρείτε λάδος ότι δεν ενταχθήκατε από τό-

■ Ψευδαισθήσεις

Οσοι και να είναι οι πραγματικοί ψηφίσαντες για τη στέψη του Γιωργάκη ως μονάρχη του ΠΑΣΟΚ, ακόμα και οι μισές ψήφοι να είναι μαϊμούδες, και πάλι είναι πάρα πολλοί αυτοί που σηκώθηκαν και πήγαν σε κάποιο από τα οιωνεία εκλογικά κέντρα για να ρίξουν την ψήφο τους υπέρ του ενός και μοναδικού αρχηγού, ο οποίος είχε ήδη τοποθετηθεί σ' αυτή τη δέση από το πανίσχυρο οικονομικό και εκδοτικό κατεστημένο. Το ερώτημα είναι γιατί πήγαν όλοι αυτοί; Ανήκαν όλοι στα γνωστά λαμόγια που νταραβερίζονται με τις εξουσίες και έχουν κάνει καλή επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ; Ασφαλώς όχι. Ήταν και κοινωνίες ανάμεσα σ' όλους αυτούς. Ανδρωποι του μεροκάματου, νέα παιδιά, άνεργοι, νοικοκυρές, συνταξιούχοι.

Τί τους τράβηξε σε μια διαδικασία εμφανώς προκαθορισμένη; Σίγουρα η διαφορετικότητα, το μοντέρνο του πράγματος έτσι όπως σερβιρίστηκε. Το λαϊκότικο χτύπημα στην πλάτη. Η ψευδαισθήση ότι (και) αυτή η ψήφος τους έχει αντίκρισμα, ότι τους βάζει στο παιχνίδι. Ο κοινωνιολευτικός κρετινισμός, ως παραλυτική κοινωνική συμπεριφορά, καδρόρισε για μια φορά ακόμη τη στιγμιαία κίνηση εκαποντάδων χιλιάδων ανδρών, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία αργά ή γρήγορα δα μετανιώσουν γι' αυτό.

τε στη ΝΔ; είναι το επόμενο ερώτημα. Προβληματίστηκα και έκανα αυτό που έκρινα σωστό, είναι η απάντηση. Θυμίζω, μάλιστα, -συνεχίζει ο Αθραμόπουλος- ότι ταυτόχρονα με την απόφαση να παραμείνω στο Δήμο, έκανα και δήλωση στήριξης της ΝΔ.

Μένει άγαλμα ο προσεκτικός αναγνώστης: μα το γεύμα στο «Διόνυσο» ήταν το πρόβλημα Αθραμόπουλου - ΝΔ; Αυτό έγινε το 2000 και οι περισσότεροι το έχουν ξεχάσει. Εκείνο που δεν έχει ξεχάσει κανένας, όμως, είναι πως ο Αθραμόπουλος αργότερα ίδρυσε κόμμα, το αλήστου μνήμης ΚΕΠ και πέρασε γενέσεις δεκατέσσερις και το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ. Πώς, θα χαρακτηρίζετε τον δημοσιογράφο που ξεχάνει τα ουσιαστικά και δυμάται τα επουσιώδη; Στησιματία; Πουλητάρι; Ή απλώς φτωχομπινέ;

■ Δείξε μου το φίλο σου...

«Η ΝΔ είναι προφανές πως μου γύρισε την πλάτη. Στο ΠαΣΟΚ σίγουρα δεν χωράω. Για το μέλλον κανείς δεν μπορεί να μιλήσει με σιγουρία - για την ώρα». Ανδρέας Ανδριανόπουλος, («Βήμα της Κυριακής», 8.2.04). Στην ίδια συνέντευξη ο λασσασμένος νεοφιλελεύθερος και με πολύ καλές σχέσεις με το αμερικανικό κατεστημένο δηλώνει ακόμη: «Υπάρχουν ζητήματα στα οποία από το παρελθόν έχω συμφωνήσει με τον Γ. Παπανδρέου. Και τον βλέπω τώρα να αρδώνει έναν ενδιαφέροντα, μοντέρνο και εν πολλοίς φιλελεύθερο λόγο».

Συμπέρασμα; Εχουν πολλά ακόμα να δουν τα ματάκια μας. Και διασκεδάσουμε πολύ με κάποιους Πασόκους που τώρα γλείφουν τον Γιωργάκη, όταν τους δούμε να πετάγονται στο σκουπιδοτενέκε σαν συμμένες λεμονόκουπες.

■ Ομολογία

Η εκτίμηση που υπήρχε στο προηγούμενο φύλο της «Κ», ότι ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ταυτίζονται στην οικονομική πολιτική, περιλαμβάνεται στο άρδρο που έγραψε για το «Βήμα της περασμένης Κυριακής» ο Ν. Νικολάου, ο οικονομικός συντάκτης που λειτουργεί περισσότερο σαν διανοούμενος του συστήματος παρά σαν προπαγανδιστής κάποιου κόμματος. Ιδού η ομολογία του:

«Αν απαλείψουμε τα επίθετα, το συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι οι επικρίσεις περί νεοφιλελεύθερισμού της Νέας Δημοκρατίας είναι απλώς προπαγάνδα και η αλήθεια είναι μία και μόνη: και τα δύο μεγάλα αστικά κόμματα έχουν ταυτόσημες απόψεις για την οικονομική πολιτική και η μόνη ίσως διαφορά που μπορεί να εντοπισθεί είναι ποιος από τους δύο είναι καλύτερος διαχειριστής αυτής της πολιτικής, ποιος δηλαδή μπορεί να καταστήσει πιο αποτελεσματική την επίτευξη στόχων που είναι πλέον κοινοί και για τους δύο».

■ Αποκάλυψη προθέσεων (1)

Το διήμερο που το ΠΑΣΟΚ «εξέλεγε» το νέο αρχηγό, η εταιρία Oripion πραγματοποιούσε δημοσκόπηση για λογαριασμό του MEGA. Και ποιο ήταν το ερώτημα που κυριαρχούσε στη δημοσκόπηση; Αν ο Γιωργάκης πρέπει να ξεφορτωθεί ή να κρατήσει τα μεγαλοστελέχη του ΠΑΣΟΚ! Οι άνδρωποι αποκάλυψαν τις προδέσεις τους. Εκείνο που τους ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή δεν είναι να πάρει ο Γιωργάκης τις εκλογές, αλλά να ελέγχει απόλυτα το κόμμα.

Η δημοσκόπηση είχε επίσης ερώτημα για το ποιος είναι καταλληλότερος για πρωθυπουργός (φυσικά έβγαινε ο Γιωργάκης) και για την παράσταση νίκης (προηγούντων η ΝΔ με 13,2%). Για πρόδεση ψήφου, όμως, δεν είχε ερώτημα. Και μη μας πουν ότι η δημοσκόπηση ήταν τηλεφωνική και απαγορεύεται να διερευνθεί τηλεφωνικά η πρόδεση ψήφου, γιατί μπορούσαν κάλλιστα να μην την κάνουν τηλεφωνική. Απλά, δεν τους βγαίνουν τα νούμερα και μετά τη γκάφα Σουφλιά με το ασφαλιστικό. Το άλογο Γιωργάκης τραβάει, αλλά δε μπορεί να νικήσει.

■ Αποκάλυψη προθέσεων (2)

«Τί εννοεί ο Γ. Παπανδρέου όταν μιλάει για το "τέλος της μονιμότητας της καρέκλας";», ρωτήθηκε ο Τσούρας (Ελευθεροτυπία, 10.2.04). Εδωσε την εξής... σαφέστατη απάντηση: «Το καινούργιο δεν χτίζεται όταν η καρέκλα γίνεται αυτοκοπός. Ο Γ. Παπανδρέου προτείνει μια ήρεμη επανάσταση!»

Καταλάβατε τίποτα; Ούτε και μεις. Ή μάλλον καταλάβαμε. Η μη απάντηση του Τσούρα και η παπάρα της «ήρεμης επανάστασης» υποδηλώνουν τις πραγματικές προδέσεις του Γιωργάκη και της κλίκας του, να ξεφορτωθούν όσους περισσότερους από τους βαρόνους του ΠΑΣΟΚ μπορούν.

Και τί δεν έχουμε ακούσει τούτες τις Κυρίες. «Ανοιχτές διαδικασίες», «συμμετοχική δημοκρατία», «ο λαός αποφασίζει», «συναπόφαση» και δε συμμαζεύεται. Δεν είναι η πρώτη φορά που το ΠΑΣΟΚ (γιατί από αυτό προέρχεται ο ορυμαγδός) προσέρχεται στις κάλπες χωρίς πολιτικό πρόγραμμα, αλλά μ' ένα μπουκέτο συνθημάτων που δεν λένε τίποτα. Το ξανάκανε και το 1989-90 και χρόνια αργότερα ο Λαϊλότης παραδέχτηκε πως έφτιαξε με καμπάνια με λουλούδια και ευτυχισμένα κοριτσάκια, γιατί δεν είχε τίποτα να πει πολιτικά και έπερπετε να τραβήξει την προσοχή του κόσμου από τα πολιτικά προβλήματα με τα οποία είχε ταυτιστεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Το ίδιο ισχύει και τώρα. Από πού προσπαθεί να ξεφύγει το ΠΑΣΟΚ; Μα από τις μνήμες της οκταετίας Σημίτη. Από την πολιτική που έκανε τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους. Από τη μεγάλη εξαπάτηση του 2000. Γ' αυτό, άλλωστε, πρώτα φρόντισε να ξεφορτωθεί τον Σημίτη. Για να μην

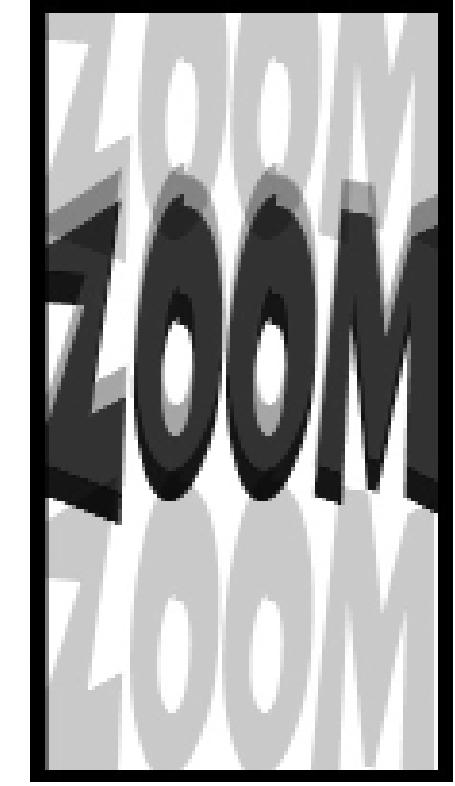
δοντιασμένες, άσχημες, που εδώ και χρόνια δεν τις «έπαιρνε» κανένας. Τους δύο πρώτους τους ζέρασε η ίδια η ΝΔ, διότι λίγο ακόμα και θα πρότειναν μαζικές εκτελέσεις εργατών άνω των 45, προκειμένου να μειωθεί η ανεργία, και δημιουργία στρατοπέδων καταναγκαστικής εργασίας κατά τα πρότυπα του Ντοχάου και του Ματζάουζεν, προκειμένου να αυξηθεί η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Ασε που ο Ανδριανόπουλος πανηγύριζε αγρίως για κάθε αμερικανική βόμβα που έπεφρε στη Σερβία ή το Ιράκ. Οσο για τους άλλους δύο, οι ιδιοί οι σύντροφοί τους στον ΣΥΝ βαρέθηκαν τους τυχοδικισμούς και τους ανάγκασαν να φύγουν από το μαγαζί, αφού πρώτα είχαν μείνει απελπιστικά μόνοι.

Ομως, ένα κόμμα -καινούργιο ή παλιό, ήλικα καιρίων ένα καινούργιο- δεν είναι ούτε μόνο ούτε κυρίως τα στελέχη που πλασάρει και οι μεταγραφές που κάνει. Ένα κόμμα σηματοδοτείται πρωτίστως από τον πολιτικό (προγραμματικό) του

λεπταιχνίδια. Αφασικά και άλογα κνόδαλα, σύμβολα μιας παρακματικής εποχής, ζωντανή προσβολή της γυναικείας πρωστικότητας.

Αυτή είναι, φίλτατοι, η αστική πολιτική σήμερα. Ενα τσούρμο γριές πουτάνες, μαζί με μερικές νέες, που γυρίζουν από κόμμα σε κόμμα, όπως γυρίζουν οι στριπτιζόδες από μαγαζί σε μαγαζί στις μπουρδελόπιατσες των μεγάλων λιμανιών. Κι ο λαός; Ο λαός προς το παρόν είναι στον καναπέ του. Κάποια από τα αποθραυσμένα παπαγαλάκια τόλμησαν να χαρακτηρίσουν τον κυριακάτικο περίπατο των Πασόκων ψηφοφόρων ως «απόδραση από τον καναπέ». Αποκάλυψαν έτοι τους μύχιους πάθους τους. Δε θέλουν «απόδραση από τον καναπέ» για διεκδίκηση και αγώνα, για συλλογική σκέψη και δράση. Θέλουν σύντομους κυ-

Ξεδοντιάρες γριές πουτάνες της

υπάρχει το βασικό πτρόσωπο που συμβολίζει αυτή την οκταετία. Γ' αυτό ο Χριστοδουλάκης εξαφανίστηκε εντελώς από την προεκλογική εκστρατεία και διατάχθηκε να μην κάνει ούτε δηλώσεις. Γ' αυτό ο Γιωργάκης αεροδοτεί και επαναλαμβάνει συνεχώς σλόγκαν διαφημιστικού τύπου, όπως «συναποφασίζουμε».

Και τί είναι τελικά η «συμμετοχική δημοκρατία»;

Είναι από τα αγαπημένα «στόρια» που πλασάρουν συνεχώς τα πράσινα παπαγαλάκια στα ΜΜΕ είναι ότι ο Γιωργάκης φτιάχνει ένα κόμμα από την αρχή. Οπως έκανε ο πατέρας του το 1974, που δεν πήγε να πάρει την Ενωση Κέντρου που του την πρόσφεραν στο πάτωτο, αλλά δημιούργησε το ΠΑΣΟΚ κυρίως με νέα πρόσωπα και μόνο ένα μικρό πτυρήνα από την παλιά Ε.Κ., τους λεγόμενους «ανδρεϊκούς», έτσι και ο Γιωργάκης δεν θέλει να πάρει το ΠΑΣΟΚ και να συνεχίσει, αλλά ανακατεύει την τράπουλα και φτιάχνει ένα καινούργιο κόμμα με στελέχη από όλους τους χώρους.

Τα παπαγαλάκια κάπου που έχουν ακούσει ότι η Ιστορία επαναλαμβάνεται μόνο ως φάρσα, αλλά κάνουν πως δεν τα βολεύει. Το μόνο με το οποίο μπορεί να συμφωνήσει κάποιος απ' όλα όσα λένε είναι το ανακάτωμα της τράπουλας. Μιας τράπουλας τόσο φθιριμένης και σημαδεμένης που κανένας οιβάρος χαρτοπαίκτης δεν θα την έπιστενε στα χέρια του. Καινούργια πρόσωπα είναι ο Ανδριανόπουλος, ο Μάνος, ο Ανδρουλάκης, η Δαμανάκη, Γριές πουτάνες της αστικής πολιτικής είναι ωραίες, αεράτες, σέξι και ξέρουν να χαμογελούν με νόημα. Είναι σαν τις γλάστρες στα τη-

λόγο. Είδατε εσείς καινούργιο προγραμματικό λόγο από τον Γιωργάκη; Μόνο αγαπητησάρικα λογάκια, που ακούγονται εμετικά καθώς επαναλαμβάνονται σε μεγάλες δοσολογίες καθ' εκάστην. Ούτε φυσικά η ΝΔ έχει πρ

Εκπαιδευτικός Μεσαίωνας από το «νέο» ΠΑΣΟΚ

Την πλήρη ατζέντα των στόχων του για την Παιδεία δεν μας αποκάλυψε το «νέο» ΠΑΣΟΚ στο κυβερνητικό του πρόγραμμα για την τετραετία 2004 - 2008. Και αυτό ήταν φυσικό αφού σ'ένα πρόγραμμα φτιαγμένο στο πόδι (συνολικά 127 σελίδων) έγινε προσπάθεια συγκερασμού των ήδη δρομολογηθέντων επιλογών, των επιλογών που σχεδιάστηκαν από το επιτελείο Σημίτη - Ευθυμίου, αλλά και των επιλογών του νέου αρχηγού Γ. Παπανδρέου.

Ομως ακόμη και αυτές οι περιορισμένες κατευθύνσεις που δίνονται μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι πρώτον βαθαίνουν οι αντιδραστικές αλλαγές που επιχειρήθηκαν όλο τούτο τον καιρό σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, με έμφαση αυτές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δεύτερον γίνονται αποδεκτές από το κόμμα αιστραπιά και ασυζητητή οι προτάσεις Γιωργάκη και τρίτον υιοθετούνται ως στόχοι (μέχρι το 2008) κάποιες διεκδικήσεις μακροχρόνιες του εκπαιδευτικού κινήματος (πχ αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ ως το 2008, δίχρονη υποχρεωτική φοίτηση στο Νηπιαγωγείο ως το 2008) χωρίς ιδιαίτερες λεπτομέρειες και αναφορές σε τρόπους υλοποίησης, προκειμένου να ντυθεί με χρυσόχαρτο ένα στην κυριολεξία βρομερό πακέτο.

Ειδικότερα για την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση οι χαρακτηριστικότερες κατευθύνσεις που περιγράφονται είναι η γενίκευση του θεσμού του Ολοήμερου Νηπιαγωγείου - Δημοτικού και η επέκτασή του και στο Γυμνάσιο, ο σχεδιασμός και η υλοποίηση του Ανοιχτού Σχολείου, η εφαρμογή της αξιολόγησης - πειθάρχησης, χειραγώησης των εκπαιδευτικών και του έργου τους και η συνέχιση της επιμόρφωσής τους με τον τρόπο που γίνεται ως σήμερα (ταχύρυθμη, αποκεντρωμένη, πρόχειρη, φθηνή για την υλοποίηση βραχυπρόθεσμων στόχων που αποτελούν κυρίως ανάγκες της αγοράς, αλλά και ανάγκες του υπουργείου να ντυθεί με φτιασιδώματα - "καινοτόμα προγράμματα" η εκπαιδευτική πολιτική).

Σύμφωνα λοιπόν με το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ διατηρείται και γενικεύεται ο θεσμός του Ολοήμερου Σχολείου - φυλακή, παιδοχυλακτήριο για τα

παιδιά και πεδίον άλωσης των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Ο θεσμός αυτός, που αποτελείται και αποτελεί τριφοδότη κοινωνικής δημιαγωγίας και που στην ουσία πρωαθήθηκε για να ευθυγραμμίσει το σχολείο στις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς και στο καθεστώς του ξεχαρβαλόματος των εργασιακών σχέσεων, επεκτείνεται τώρα και στο Γυμνάσιο. Η εξαγγελία αυτή είχε γίνει επί Ευθυμίου, όμως τώρα γίνεται πιο καθαρό το περίγραμμα της. Το Ολοήμερο Γυμνάσιο θα λειτουργήσει ως σχολείο ελεύθερης επιλογής γιατί και τα κονδύλια είναι γενικώς ασφυκτικά περιορισμένα, αλλά και γιατί η ζήτηση από τις οικογένειες είναι περιορισμένη μιας και τα παιδιά αυτής της ηλικίας δεν είναι εύκολο να μαντρωθούν με "τη βία" από τους γονείς τους μέσα στα κάγκελά του. Το Ολοήμερο Γυμνάσιο θα είναι μια κολυμβένη μορφή ιδιωτικής εκπαίδευσης, αφού κάτω από την τυπική ομπρέλα του δημόσιου χαρακτήρα του τα ΝΠΔΔ, τα ΝΠΙΔ, οι γονείς θα μπορούν να παρεμβαίνουν υποβάλλοντας και υλοποιώντας "προγράμματα ελεύθερης επιλογής".

Σημαντικό στοιχείο του

παιδικού ως τραπεζοκόμων, καθαριστριών, φυσικά με το καθεστώς της μερικής απασχόλησης.

Αλλά και το Ανοιχτό Σχολείο κάνει την επίσημη φριγούρα του στο πρόγραμμα. Είναι η περιγραφή του σχολείου - επιχείρηση, γνωστή και από την αρθρογραφία του κ. Μπαλτά προέδρου του ΟΣΚ. Η "νέα γενιά σχολείων", που οραματίζεται το ΠΑΣΟΚ, θα διαθέτει εκτός από τις αίθουσες διδασκαλίας και πολυχώρους αθλητισμού, πολιτισμού, θέατρα, internet cafe, βιβλιοπωλεία, αικόνη και υπόγεια πάρκιν. Προφανώς και σε συμβολικό επίπεδο το μήνυμα που στέλνεται στα παιδιά και τους διδάσκοντες αυτού του σχολείου είναι το σχολείο - παράρτημα των επιχειρήσεων και η γνώση όχι ως αξία αυτή καθαυτή αλλά ως εμπόρευμα και εισιτήριο για την αγορά. Και φυσικά η συνύπαρξη όλων των δραστηριοτήτων στα πλαίσια του σχολείου δε γίνεται τυχαία. Θα αποτελεί σήμερα κομμάτι της χρηματοδότησης των σχολείων και σκαλοπάτι για τη σταδιακή απαλλαγή του κράτους από βασικές υποχρεώσεις του απέναντι στη δημόσια εκπαίδευση.

Το σάμπατερ εργατικό δυναμικό εξασφαλίζει στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, αλλά κι έναν εύσημο τρόπο κάλυψης του ποσοστού ανεργίας προσπαθεί να εφεύρει μέσω της πρότασης για την πρακτική άσκηση σε επιχειρήσεις των μαθητών των ΤΕΕ, που διατηρούνται βεβαίως αφού εξακολουθούν να παίζουν το ρόλο του εκπαιδευτικού Καιάδα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι μαθητές όσο χρόνο δουλεύουν σα "μαύροι" στους καπιταλιστές θα καλύπτονται μόνο για δαπάνες ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης σε κρατική νοσοκομείο και θα λαμβάνουν "αποζημίωση ανά ώρα" ανάλογα με τη διάρκεια του προγράμματος και τον τόπο διεξαγωγής του.

Το βαρύ πυροβολικό όμως του προγράμματος προορίζεται για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Σαν έτοιμο από καιρό το ΠΑΣΟΚ αποδέχτηκε προτάσεις που είτε αποκήρυξε δήθεν μέχρι χθες μετά βιδελυμίας είτε παρίστανε πως δεν το αφορούν, ούτε θα πραγ-

ματοποιηθούν ποτέ στην Ελλάδα.

Η γνωστή πρόταση του Γιωργάκη για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, που εύσημα αποκαλούνται μη κρατικά - μη κερδοσκοπικά, υιοθετήθηκε από το πρόγραμμα του κόμματος. Δημοκρατικότατα, προϊόν της λειτουργίας της συμμετοχικής δημοκρατίας! (αλήθεια εκείνα τα παιδάκια της ΠΑΣΠ, που διατυπώνται στην ιστοσελίδα της ότι η θέση για τα δημόσια πανεπιστήμια παραμένει αδιαπραγμάτευτη και πως θα πείσουν το Γιωργάκη ν' αλλάξει γνώμη, εξακολουθούν να παραληρούν στην επίληψη της συμμετοχικής δημοκρατίας του Γιώργους).

Την πρόταση αυτή, που ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων στο σύνολο σχεδόν της πανεπιστημιακής κοινότητας, προσπαθεί ένοχα το ΠΑΣΟΚ να κρύψει μέσα σε τρεις αράδες, σε μια υποπαράγραφο της αναφοράς του στην ανώτατη εκπαίδευση, κάτω από τον φυσεδεπίγραφο υπότιτλο "ανάπτυξη της ανώτατης εκπαίδευσης".

Λεπτομέρειες δε δίνονται, ούτε γίνεται καμία αναφορά στο σύντομο και τις δεσμεύσεις, όμως εμείς γνωρίζουμε από προηγούμενες εκλαϊκεύσεις της πρότασης ότι οι καταχρεωμένοι, φορομπήχτες Δήμοι, η αγαθή και ενάρετος Εκκλησία - επιχείρηση του υψηλόβαθμου ιερατείου, τα άλλα ευγενή "μη κερδοσκοπικά ιδρύματα" θα μπορούν, παραχαράσσοντας τη ρητή επιταγή του συντάγματος για πανεπιστήμια - ΝΠΔΔ και απαγόρευση ιδρυσής τους από ιδιώτες, να ιδύουν, λέει, μη κρατικά - μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια.

Σε προηγούμενο όρθρο μας αποκαλύπταμε ότι τέτοιου υψηλότατου κόστους εγχειρήσεις, μεγαλύτερα από ότι οι ποιοιδήποτε πολιτιστικό χραστήρα πράξη χορηγίας, κατά τα λεγόμενα του ίδιου του Βενιζέλου (ετήσιος προϋπολογισμός ενός καλού ιδιωτικού πανεπιστήμιου ένα δισ. ευρώ, κατά τον πρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης Γ. Φίλη, δηλαδή περισσότερα από όσα δίνει το κράτος για όλα τα δημόσια πανεπιστήμια) δε μπορούν να αναληφθούν από κανέναν ιδιώτη και μάλιστα χωρίς κανέναν όφελος και κέρδος.

Σημαντικότατο κομμάτι των αντιδραστικών αναδιαρθρώ-

σεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, είναι και η διάρθρωση - διάσπαση στην ουσία, των πανεπιστημιακών σπουδών σε κύκλους. Η αναγώριση δύο κύκλων σπουδών (ενός πρώτου προπτυχιακού, διάρκειας τεσσάρων τουλάχιστον ετών και ενός δεύτερου μεταπτυχιακού, που θα οδηγεί είτε σε master- διάρκειες ενός ή δύο ετών - είτε σε διδακτορικό - διάρκειας τριών τουλάχιστον ετών) αφαιρεί από τις μεταπτυχιακές σπουδές τον προαιρετικό χαρακτήρα τους ή αλλάζει την γνώμη της ειδίκευσης και μετακύλα αναπόφευκτα (και με την καθιέρωση μαθημάτων όπως της Βερολίνου) ένα μέρος της βασικής γνωστής πανεπιστημιακών μεταπτυχιακών σπουδών.

Το Συμπλήρωμα Διπλώματος θα αποτελεί το απομικό φακέλωμα του φοιτητή, το "πρόσωπο" με το οποίο θα εμφανίζεται μεθαύριο στον εργοδότη του και το πλαίσιο Πιστοποιημένων Προσόντων θα δίνει την κατεύθυνση σε τι είδους εργασίες μπορεί να απασχοληθεί ο απόφοιτος.

Αναφέρονται επίσης γενικολογίες διατυπώσεις περί "απλούστευσης, αντικειμενοποίησης" και εξορθολογισμού των διοδικασιών αναγνώρισης τίτλων και περιόδων σπουδών στο εξωτερικό" ιδιαίτερα στις χώρες της ΕΕ, που πολλά μπορούν να υποκρύπτουν σχετικά και με την αναγνώριση των πτυχών που χορηγούν πανεπιστήμια του εξωτερικού με το καθεστώς της "δικαιοχρησής".

Παρότι προκριτικά διακηρύσσεται ότι ο πρώτος κύκλος σπουδών θα είναι τουλάχιστον τετραετής, εμφέρει σύγιουρο ότι θα γενικευτεί πια η καθιέρωση αυστηρών εξετάσεων και προϋποθέσεων για το πέρασμα από τον ένα κύκλο στον άλλο, ώστε τελικά να ελαχιστοποιείται ο αριθμός εκεί

ΚΟΝΤΡΑ

άλλωστε δεν είναι και το άρθρο Αλαχιώτη, προέδρου του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου στο Βήμα της Κυριακής, 8 του Φλεβάρη, στο οποίο περιγράφεται η πρόταση για καθιέρωση ενός αυστηρού και απαιτητικού διετούς Λυκείου και μια ανάλογη διαδικασία επιλογής των υποψήφιων φοιτητών.

Οσον αιφορά τώρα τα ΤΕΙ, το πρόγραμμα είναι φειδωλότατο. Υποσχέσεις δίνει μόνο για διοργάνωση αυτοδύναμων μεταπτυχιακών προγραμμάτων εφόσον μετά την "ποιοτική αναβάθμιση" κάποια τμήματα των ΤΕΙ πληρούν ορισμένα κριτήρια...

Δεν παραλείπονται βεβαίως τα εγκώμια στη διάβιου εκπαίδευση, δηλαδή στην κάλυψη της ανεργίας και την ταχύρυθμη κατάρτιση απασχολήσιμων.

Ανακοινώνεται δε η έναρξη λειτουργίας του Διεθνούς Πανεπιστήμιου (αρχική εξαγγελία από τον Σημίτη στη Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης, το Σεπτέμβρη του 2001), που θα είναι ένα μοντέλο πανεπιστήμιου που θα λειτουργεί κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα, αυτοχρηματοδοτούμενο, με δίδακτρα για τους φοιτητές του και προσωπικό ευελικτών εργασιακών σχέσεων, που θα παρέχει υπηρεσίες εκπαίδευσης και έρευνας για κάθε ζήτηση. Θα έχει έδρα τη Θεσσαλονίκη, θα λειτουργεί σε ακαδημαϊκή και λειτουργική σύνδεση με τα πανεπιστήμια Μακεδονίας, Ιωαννίνων, Δυτικής Μακεδονίας, Δημοκρίτειο, Αριστοτελείο και θα απευθύνεται σε αλλοδαπούς φοιτητές - πελάτες από τις βαλκανικές και παρευξείνες χώρες, από την ομογένεια της δυτικής Ευρώπης και Αμερικής και τέλος από τις αραβικές χώρες και τις χώρες της νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Και άλλα πολλά θα μπορούσε να αναφέρει κανείς για να περιγράψει τον εκπαιδευτικό Μεσαίωνα μέσα στον οποίο μας βυθίζει το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Ομως τα παραπάνω είναι, πιστεύουμε, αρκετά για να διαλύσουν κάθε αυταπάτη και αμφιβολία.

Κορωνίδα όλων η προκλητική δήλωση του Γ. Παπανδρέου ότι πρόθεσή του είναι να ενοποιήσει τα υπουργεία Εργασίας και Παιδείας. Και ένδειξη της απόφασης για πλήρη ταύτιση της Παιδείας με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις και τις ανάγκες της αγοράς, για εξάλειψη κάθε εναπομέναντος φήγματος ανθρωπιστικού χαρακτήρα της.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Ελεύθερος χωρίς κανένα περιοριστικό όρο ο Γιάννης Σερίφης

«Αρνούμαι να απολογηθώ στα στημένα κατηγορητήριά σας

Δεν πήγε και πάλι στον ανακριτή ο Νώντας Σκυφτούλης

Ελεύθερος χωρίς κανένα περιοριστικό όρο αφέθηκε ο Γιάννης Σερίφης, ο οποίος κλήθηκε και παρουσιάστηκε στον ειδικό εφέτη ανακριτή Λ. Ζερβούμπεάκο το μεσημέρι της περασμένης Πέμπτης. Ο Νώντας Σκυφτούλης, που είχε επίσης κληθεί, για δεύτερη φορά, λίγη ώρα πριν την ίδια μέρα, αρνήθηκε να προσέλθει στον ανακριτή, πιστός σ' αυτό που από την πρώτη στιγμή είχε δηλώσει.

Δεν έχω πιο τίποτα να περιμένω από μια δικαιούσην που:

- ◆ με προφυλακίζει σαν αδίστακτο και επικίνδυνο εγκληματία και μετά από δύο μήνες με αποφυλακίζει

- ◆ που με αθωώνει μετά από εννιάμηνη ακροαματική διαδικασία και κάνει έφεση στην ίδια του την απόφαση

- ◆ που στηρίζει κατηγορητήριο βασισμένο σε μαρτυρία ενός πληρωμένου ή στημένου αποδεδεγμένα ψευδομάρτυρα

Το μόνο μου στήριγμα είναι η πίστη μου στις αξίες και τα οράματά μου και στην αλληλεγγύη του αγωνιζόμενου λαού που την εισπράττω καθημερινά.

Αρνούμαι να απολογηθώ και δεν πρόκειται να μπω στην ουσία αυτού του κατηγορητηρίου που με προσβάλ-

σας καταγγέλω ότι εκτός από την πολιτική, οικογενεια-

κή, οικονομική και ηθική μου εξόντωση επιδιώκεται και η φυσική μου εξόντωση.

Σας καθιστώ υπεύθυνους γιασ διαβούλευση στην ιστορία και τα κινήματα.

Γιάννης Σερίφης
12 - 2 - 2004

Ο Ζερβούμπεάκος, βέβαια, ξέρει πολύ καλά τι γίνεται μ' αυτή την ιστορία. Ο ίδιος, όλωστε, μαζί με τον εισαγγελέα Μύτη έκλεισαν αρχικά την υπόθεση θέτοντάς την στο αρχείο και ήρθε στη συνέχεια το βούλευμα για να διατάξει τη συνέχιση της ανάκρισης. Γι' αυτό και ο Γιάννης αφέθηκε ελεύθερος, χωρίς κανένα περιοριστικό όρο, και ο συνήγορός του Σπύρος Φυτράκης εκτίμησε ότι η διώξη θα παύσει οριστικά με την έκδοση βουλεύματος.

Για να φανεί το μέγεθος της κρατικής αλητείας, παραθέτουμε σήμερα ένα στοιχείο που το έχουμε εδώ και καιρό στα χέρια μας, αλλά δεν το αποκαλύπταμε, για να δούμε πού το πάνε και μέχρι πού φτάνει το

θράσος τους. Πρόκειται για την κάρτα εργασίας του Γιάννη Σερίφη στην επισκευαστι-

■ Για την άσκηση «ασφάλειας»

Ερχονται οι Αμερικάνοι

αποτελούν την Ολυμπιακή Συμβουλευτική Ομάδα. Ανακοίνωσε ακόμα ο Φλωρίδης, ότι συνεχίζεται η συνεργασία ελλήνων μπάστων με Ισραηλίνους ειδικούς σε θέματα «αντιμετώπισης της τρομοκρατίας».

Εκεί που έχουμε φτάσει είναι μάλλον λεπτομέρεια να συζητάμε για τη συνταγματική απαγόρευση διέλευσης και στάθμευσης έξων στρατιωτικών δυνάμεων, που μπορεί να επιτραπεί μόνο με απόφαση της Βουλής και μάλιστα με ειδική πλειοψηφία. Ούτε

ξει, σε ποιον θα δώσουν λογαριασμό;

Ο Φλωρίδης ανακοίνωσε με περηφάνεια ότι προχωρά η τοποθέτηση 1300 καμερών σε όλη την Αθήνα, που θα παρακολουθούν κάθε κίνηση, θα καταγράφουν τα πάντα και θα επιτρέπουν το συντονισμό αστυνομικών επιχειρήσεων από ένα ενιαίο κέντρο. Ενας εφισιολογικός Big Brother σε γιγάντια έκταση, με τον οποίο πρέπει να λογαριαστεί το μαζικό κίνημα στις κινητοποιήσεις του μετά το 2004 (γιατί όχι και πριν). Γιατί, όπως ανα-

κοινώθηκε, το σύστημα παρακολούθησης θα διατηρηθεί και μετά τους ολυμπιακούς αγώνες.

Μια μικρή γεύση των νέων μέτρων «ασφάλειας» πήραν σύντροφοι που κολούσαν αφίσεις στο κέντρο της Αθήνας για τη σημερινή μηχανοκίνητη πορεία στον Κορυδαλλό. Βρέθηκαν περικυλωμένοι από μια κουστωδία ασφαλιτών με μηχανές, που τους ζητούσαν να σταματήσουν την αφισοκόλληση, αλλιώς θα τους συλλάβουν. Φυσικά, οι σύντροφοι δε μάστισαν, όμως η κίνηση αυτή, σε μια Αθήνα που είναι αυτή τη στιγμή γεμάτη από προεκλογικές αφίσεις, δείχνει καθορά ότι θα επιλέγουν την καταστολή εκείνων των εκδηλώσεων που δεν τους είναι αρεστές.

κτάκτο στρατοδικείο No 2

Ηπρόθεση να υποβαθμιστεί η «δίκη του ΕΛΑ» φάνηκε από την πρώτη κιδιάς μέρος της. Τα ΜΜΕ έστειλαν πολύ λιγότερο κόσμο στην κάλυψη της δίκης, ενώ ακόμη και η υποδομή που εξυπηρετεί τους δημοσιογράφους ήταν σε άθλια κατάσταση. Εκτός των άλλων, οι παράγοντες της δίκης και οι δημοσιογράφοι δεν θα έχουν στη διάθεσή τους τα πρακτικά που απομαγνητοφωνούνται καθημερινά στη «δίκη της 17Ν». Από ότι πιληροφρορηθήκαμε μάλιστα από συναδέλφους, τις επόμενες μέρες η δίκη θα υποβαθμιστεί ακόμη περισσότερο στις σελίδες των εφημερίδων. Η «τρομοκρατία» δεν παίζει σε αυτή την προεκλογική περίοδο. Και δεν παίζει ειδικά αυτή η δίκη, που συνιστά ένα σκάνδαλο, δικαιοτικό και πολιτικό.

Μολονότι η Ελλειψη πρακτικών δημιουργεί ανυπέρβλητα εμπόδια, θα προσπαθήσουμε να καλύψουμε τη δίκη μέρος με τη μέρα, στηριζόμενοι στο επιπόπτιο ρεπορτάζ και στην απομαγνητοφωνή των πιο σημαντικών σημείων της με δικά μας μέσα.

■ 1η μέρα, Δευτέρα, 9.2.04

Η ειδηση κατά την έναρξη της δίκης δεν ήταν ούτε το δικαστήριο, ούτε οι κατηγορούμενοι, ούτε οι συνήγοροι υπεράσπισης και πολιτικής αγωγής, αλλά οι εκαποντάδες μάρτυρες κατηγορίας που δυσανασχετούσαν για την παρουσία τους και έλεγον στους δημοσιογράφους: «εγώ δεν ξέρω τίποτα, δεν καταλαβαίνω γιατί με κουβάλησαν». Ορισμένοι το είπαν και φωναχτά, κατά την ανάγνωση του ονόματός τους στο δικαστήριο. Μόλις τέσσερις είναι οι μάρτυρες που έχουν να καταθέσουν κάτι και ανάμεσά τους ξεχωρίζει η περιβόητη Σοφία Κυριακίδη, πρώην σύζυγος του Αγγελέτου Κανά. Ντυμένη «στινέ» και υπό την προστασία ασφολιτών η Κυριακίδη προσπάθησε να το παίξει άνωτη στην αρχή. Σύντομα, όμως, απέδειξε ότι βρίσκεται υπό το κράτος κάποιας ψυχικής διαταραχής. Σε κάθε διάλειμμα της δίκης πλησίαζε το κάγκελο που χωρίζει το χώρο του δικαστήριου (έδρα, κατηγορούμενοι, συνήγοροι) από το κοινό και κοιτούσε επίμονα προς τη μεριά του Κανά. Εκανε διάφορες γκριμάτσες, χασκογελούσε, ενώ κάποια στιγμή έβαλε τα κλάματα. «Τι κοιτάς;», της είπε κάποια στηγμή ο Κούγιας. «Να δω πόσο ωραίοι άντρες είστε», του απάντησε! Η κατάθεσή της αναμένεται συναρπαστική.

Η πρόεδρος του ειδικού τρομοδικείου Ελισάβετ Μπριλή έβαλε τους κατηγορούμενους να καθίσουν στις γωνιές του χώρου των εδωλίων (εκεί που ήταν το κλουβί που ξηλώθηκε στην αρχή της «δίκης της 17Ν»). Για να μπορούν να επικοινωνούν με τους συνηγόρους τους, ήταν η αιτιολογία. Εμάς όμως δεν μας έπεισε. Για να μη μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους, θα έπρεπε να πει, αλλά δεν το είπε, για ευνόητους λόγους. Κατά την εκφώνηση των ονομάτων τους, ο Κ. Αγαπίου δήλωσε «παρών-απών» (αργότερα διευκρίνισε ότι είναι παρών μόνο ως φυσική παρουσία, γιατί τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά του τα έχουν καταστρέψει από τη στηγμή της σύλληψής του μέχρι τώρα). Ο Μ. Κασσίμης ζήτησε όδεια να απουσιάσει περίπου για ένα δεκαπενθήμερο, γιατί πρέπει να εγχειρίστει (ήδη νοσηλεύεται από τις 29 Γενάρη και προσήλθε στο δικαστήριο με ολγάρη άδεια του νοσοκομείου). Το δικαστήριο έκρινε ότι μπορεί να

γορουμένων. Σημείωσαν, μάλιστα, την παραδοχή του ίδιου του Καμμένου ότι πήγε να δώσει στις εισαγγελικές αρχές τα «στοιχεία» του και ο ανακριτής δεν τον κάλεσε να καταθέσει!

Από διαφορετική σκοπιά έβαλαν το ζήτημα οι Χ. Τσιγαρίδας και Κ. Αγαπίου. Καυστικός ο Τσιγαρίδας είπε: «Ο κ. Καμμένος, από το Γενάρη του 2003 εμφανίζοταν σε διάφορα παράθυρα και έλεγε ότι είχε αυτά τα στοιχεία. Επιδείκνυε μάλιστα κι ένα κόκκινο ντοσιέ κι έλεγε «να τα». Δεν είδαμε βέβαια ποτέ τί περιέχει ο φάκελος. Μπορεί να είχε λογαριασμούς, ΔΕΗ κ.λπ., χρηματιστήριο ή οπιδήποτε άλλο. Το βέβαιο είναι ότι λέει φέματα ότι τα πήρε τον Ιούλιο. Οι κύριοι Καμμένος και Παπαθεμελής διοιτείνονται ότι έχουν στοιχεία ενοχής όλων των κατηγορουμένων. Μέσα στη δικογραφία μας όμως υπάρχουν έγγραφα με τα οποία οι εισαγγελικές αρχές καλούσαν τον κ. Παπαθεμελή να πάρει να καταθέσει και υπάρχει και επιστολή απάντησης από το γραφείο του κ. Παπαθεμελή που λέει «δεν έχω στοιχεία, πολιτικές εκτιμήσεις έκανα». Προσωπικά δεν ενδιαφέρει αν ο κ. Καμμένος φέρει ή δε φέρει στοιχεία, όμως από τότε τα έφαξαν πολλοί εισαγγελείς και σας διαβεβαιώ, εκ προσωπικής πείρας, ότι οι εισαγγελείς δεν ήταν μελή του ΕΛΑ».

Οργισμένος ο Αγαπίου είπε: «Δέκα χρόνια τώρα έχω φορτωθεί αυτά τα χαρτιά. Πρόκειται για μυθεύματα, για σκουπίδια των μυστικών υπηρεσιών και πάνω σ' αυτά γίνονται μελέτες από συγκεκριμένους που τα μαγειρεύουν και τα παρουσιάζουν ως γεγονότα. Συμβαίνει, όμως, να μ' έχει καλέσει ανακριτής πριν τέσσερα χρόνια και ουδέποτε τα πήραν υπόψη τους ως αποδεικτικά στοιχεία. Φτάνει πια. Και ο Καμμένος να καταθέσει κι όλα του τα έγγραφα να φέρει κι όλα τα ντουλάπια των μυστικών υπηρεσιών και ο Παπαθεμελής να 'ρθει και ο Νηστικάκης. Αν αυτά τα θεωρείτε νόμιμα και παραδεκτά, δεν έχω λόγο να 'μαι εδώ, πάω

εκεί που μ' έχουν βάλει. Εμένα δεν με αφορούν, όποιος θελει ας τα φέρει. Τον Ανδρέα Παπανδρέου ποιος τον έβγαλε τρομοκράτη; Εγώ; Ο Καμμένος τον έβγαλε».

Η εισαγγελική αρχή κόπηκε στα δύο. Ο τακτικός εισαγγελέας Παπούς ζήτησε να καταθέσει ο Καμμένος, ενώ ο αναπληρωτής του Βομπτήρης ζήτησε από το δικαστήριο να μην τον εξετάσει τώρα, γιατί δεν προέκυψε από πουθενά τέτοια ανάγκη, και να επιφυλαχθεί να τον καλέσει, αν προκύψει τέτοια ανάγκη από τη διαδικασία. ΠΑΣΟΚ κατά ΝΔ επί της έδρας. Γιατί μην κοριδεύουμεστε-ο Καμμένος τα γνωστά αρχεία για τον Κόκκαλη και το ΠΑΣΟΚ θα κατέθετε, για να κάνει πολιτικό τζέρτζελο. Το δικαστήριο συντάχθηκε με την άποψη του αναπληρωτή εισαγγελέα (όπως λένε αυτοί που έρευναν, το χρώμα που αρέσει και στους τρεις τακτικούς δικαστές είναι το πράσινο) και ο μπούλης έφυγε άπρακτος. Οπότε το τζέρτζελο θα γίνει από τον γνωστό δημοσιογράφο-ντετέκτη Βασιλή Ζήση, που είναι πρώτος μάρτυρας κατηγορίας, και ο Καμμένος μπορεί να ελπίζει ότι ίσως, μετά το Ζήση, κιλθεί και αυτός.

Στη συνέχεια, δόθηκε ο λόγος στον τακτικό εισαγγελέα Παπού, ο οποίος άρχισε να διαβάζει το κατηγορητήριο με στόμφο και στή που θύμιζε ιεροκήρυκα της δεκαετίας του 60.

■ 2η μέρα, Τρίτη, 10.2.04

Το μεγαλύτερο μέρος της διαδικασίας καταναλώθηκε από τον εισαγγελέα που ολοκλήρωσε την ανάγνωση του κατηγορητήριου, χωρίς να τον παρακολουθεί κανένας. Αμέσως μετά, ο λόγος δόθηκε στους κατηγορούμενους για να κάνουν τις πρώτες δηλώσεις τους επί της κατηγορίας. Δήλωσαν:

Χρήστος Τσιγαρίδας

Έχω αναλάβει την πολιτική εισθύνη της συμμετοχής μου, για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, στον Επαναστατικό Λαϊκό Αγώνα. Μια οργάνωση που στόχευε, με τις πολύπλευρες και διαφορετικές δραστηριότητες οι οποίες δεν ήταν ιεραρχημένες. Κάπου μέσα σ' αυτές τις δραστηριότητες, προφανώς, λόγω της συμμετοχής μου στην οργάνωση, συμμετείχα κι εγώ. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, αν χρειαστεί, θα δώσω περισσότερες διευκρινίσεις και σήγουρα θα σας εξηγήσω πλήρως στην απολογία μου.

Σε αυτή την τοποθέτησή μου θα είμαι συνεπής στη διάρκεια της διαδικασίας.

Αρνούμαι όλες τις κατηγορίες, γιατί δεν είναι οληθινές, δεν με αφορούν, παρότι από το διάβασμα του κατηγορητήριου, που αναφέρθηκε σε σωρεία πράξεων με χρόνο αύριστο και τρόπο τέτοιο ώστε να παρουσιάζεται ως δήθεν δεδομένο ότι τελέστηκαν από εμένα και άλλους. Και παρακαλώ να αναγνωσθεί, όπως αναγνώσθηκαν 150 εκ των 900 σελίδων του βουλεύματος. Τα όσα αναφέρθηκαν ουδέλως με αφορούν. Καμία κατηγορία, όλα όσα ισχυρίζεστε εναντίον μου -πράγμα που το 'χω δηλώσει

■ Η ανάσα του φασισμού

Ευθεία επίθεση στο βιούλευμα και στην κατασταλτική λογική που το διέπει έκανε ο συνήγορος υπεράσπισης της Ειρήνης Αθανασάκη, Αρης Κωνσταντάκης. Και για του λόγου το αληθές διάβασε ένα απόσπασμα από τη σελίδα 232β του βουλεύματος, που αναφέρει επί λέξει τα εξής:

«Βέβαια το δικαίωμα των πολιτών σε ασφάλεια προστασία του πολίτη παρά μόνο μέσα από λελογισμένο περιορισμό των ατομικών ελευθεριών τους, προβλέφτηκαν αυξημένες δικαιοστικές εγγυήσεις».

Ας παραβλέψουμε την κακοποίηση της ελληνικής γλώσσας και ας σταθούμε στην ουσία, που βρίσκεται στον άλεον της προστασίας των ατομικών ελευθεριών», προκειμένου να εξασφαλιστεί η «ασφάλεια». Μέχρι πριν μερικά χρόνια, η αστική δημοκρατία καμάρων για τις ατομικές ελευθερίες που περιλαμβάνει στα συνταγματικά και νομικά της πλαίσια. Μπορεί να περιορίζονται αυτές οι ελευθερίες, μ

από την πρώτη στιγμή και το επαναλαμβάνω συνεχώς και τώρα- δεν ισχύουν.

(Στη συνέχεια, η πρόεδρος του δικαστηρίου διάβασε μακροσκελέστατη διήλωση του Κ. Αγαπίου. Πρόκειται για το κείμενο που ο ίδιος είχε στείλει από τη φυλακή και μοίρασαν σε πρόσφατη συνέντευξη τύπου φίλοι του).

Αγγελέτος Κανάς

Θέλω να πω για άλλη μια φορά ότι είμαι αιθώσι, δεν έχω καμία σχέση με τις αξιόποινες πράξεις που μου αποδίδονται και αρνούμαι όλο το κατηγορητήριο. Θέλω να πω επίσης, ότι τον κ. Αγαπίου τον είδα για πρώτη φορά στο γραφείο του εισαγγελέα κ. Καρούτσου στις 2 Φλεβάρη του 2003, το ίδιο και την κ. Αθανασάκη. Τον κ. Κασσίμη τον είδα χθες για πρώτη φορά.

Πρόεδρος: Η γνωριμία σας περιορίζεται μόνο με τον κ. Τσιγαρίδα.

Α. Κανάς: Τον κ. Τσιγαρίδα τον γνωρίζω εδώ και 23 χρόνια. Είχαμε επαγγελματική συνεργασία, σχέση πολιτικού μηχανικού - λεκτρολόγου.

Πρόεδρος: Γνωρίζατε τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ που παραδεχτήκε το ίδιος μέχρι το 1990;

Α. Κανάς: Αυτό μου προκάλεσε κατάπληξη. Δεν γνώριζα και ούτε είχα καταλάβει τέτοιο πρόγραμμα. Επίσης, θέλω να σας πω ότι στην Κάλυμνο που πήγαιναν δεν πήγαινα ούτε για να κάνω τον τουρίστα ούτε για να προμηθεύομαι και να προμηθεύω άλλους με εκρηκτικά. Πήγαινα και εργαζόμουν. Αυτό μπορούν να σας το επιβεβαιώσουν κάποιοι της Καλύμνου που με γνωρίζουν. Δούλευα από τα χαράματα μέχρι και το βράδυ και καμιά φορά και με φώτα, για να βγάλω το μεροκάμπτο, γιατί να πάρω δουλειά εγώ εκεί κάτω, έπρεπε από κάπου να κάνω έκπτωση και την έκπτωση την έκανα απ' την εργασία μου.

Ειρήνη Αθανασάκη

Θέλω να πω ότι πάνω από ένα χρόνο ζω σε κάποιες συνθήκες που υποβιβάζουν και υποτιμούν την αξιοπρέπεια και το σεβασμό του ατόμου και κατά κάποιο τρόπο συνιστούν σωματικό και ψυχικό μαρτύριο. Ολο αυτό τον καιρό, λοιπόν, περιμένω με αγανάκτηση, με λίγη οργή για να δω ποια είναι αυτά τα στοιχεία που να αιτιολογούν τη θέση τη δικιά μου εδώ μέσα στη φυλακή του Κορυδαλλού και τη θέση μου εδώ στους κατηγορούμενους. Ούτε όλη αυτή η λεγόμενη ανακριτική διαδικασία, ούτε το περιβόλιο μυθιστόρημα που καλείται βούλευμα και είναι και λίγο κακογραμμένο δίνουν κανένα πραγματικό λόγο για να 'μαι πάνω από ένα χρόνο στη φυλακή και να βρίσκομαι και μπροστά σας. Περιμένω, λοιπόν, ότι όλη αυτή η διαδικασία που θα κάνουμε θα επιβεβαιώσει το αληθές αυτών που λέω.

Πρόεδρος: Γνωρίζετε τους συγκατηγορούμενους σας;

Ε. Αθανασάκη: Μόνο τον κ. Αγαπίου, κανέναν άλλον.

Μιχάλης Κασσίμης

Ο Μιχάλης Κασσίμης τοποθετήθηκε απέναντι στο κατηγορητήριο με γραπτή διήλωση την οποία διάβασε η συνήγορός του Άλ. Ζορμπάλα, καθώς ο ίδιος την ίδια ώρα εγχειρίζοταν στο στομάχι: «Άρνούμαι

κατηγορηματικά τις κατηγορίες που μου προσάπτουν. Δεν ανήκω και δεν ανήκα σε καμία εγκληματική οργάνωση. Δεν έχω καμία σχέση με τις πράξεις που μου καταλογίζουν. Άλλωστε, δεν συμβαδίζει κάτι τέτοιο με τις πεποιθήσεις μου. Θεωρώ τη διώξη μου άδικη και πιστεύω ότι βασίζεται μόνο στη συγγενική μου σχέση με τον Χρήστο Κασσίμη. Ενων άνθρωπο με ήθος, ευαισθησία και με ιδιαίτερα ανεπτυγμένο το αίσθημα δικαιούμενης και με πολλή αγάπη για τη ζωή, ο οποίος δολοφονήθηκε το 1977».

■ 3η μέρα, Τετάρτη 11.2.04

Η τρίτη μέρα ξεκίνησε με το θέμα των πρακτικών, το οποίο έθεσε ο Χρήστος Τσιγαρίδας. Είπε πως δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχουν πρακτικά στη διάθεση των κατηγορούμενων, των συνηγόρων και των δημοσιογράφων και να μπορεί ο καθένας να λέει και να γράφει ό,τι θέλει, χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα αντίκρυσης των ανακριβειών. Για παράδειγμα -είπε- χθες κάποιος τηλεοπτικός σταθμός ανέφερε ότι ο Τσιγαρίδας ανέλαβε και την ευθύνη για κάποιες ενέργειες του ΕΛΑ, ενώ βεβαίως τέτοιο θέμα δεν υπήρξε. Ζήτησε να αποφασίσει το δικαστήριο την απομαγνητοφόνηση των πρακτικών σε καθημερινή βάση. Αν δεν γίνει αυτό, ζήτησε να δίνονται τα πρακτικά τουλάχιστον σε μορφή γλεκτρονική, για να μπορούν να κάνουν χρήση όσοι θελουν. Γιατί, βέβαια, μαγνητοφόνηση και βιντεοσκόπηση της δίκης γίνεται.

Την πρόταση αυτή υποστήριξε και ο Κ. Αγαπίου ο οποίος αναφέρθηκε επίσης στο θέμα της βιντεοσκόπησης της δίκης, που γίνεται ερήμην ο Πετσόλικος με το νόμο 3090 του 2002, λίγο πριν ξεκίνησε η «δίκη της 17N». Ήταν ένας νόμος ad hoc για τις συγκεκριμένες περιπτώσεις δικών, για να μπορούν να ελέγχουν καλύτερα τις συνθέσεις των δικαστηρίων. Ετσι, η κλήρωση των δικαστών, των αναπληρωτών τους και των τακτικού και αναπληρωματικού εισαγγελέα δεν γίνεται από το σύνολο των υπη-

φραση -είπε χαρακτηριστικά ο Ν. Δαμασκόπουλος- και από εκεί και πέρα ας βρει το υπουργείο Δικαιοσύνης τον τρόπο να πληρωθεί η επαιρία που κάνει την απομαγνητοφώνηση.

Η πρόεδρος κ. Μπριλλη έδειξε να έχει πρόβλημα κατανόησης του ζητήματος που τέθηκε. Είπε πως επικοινώνησε η ίδια με την εταιρία που κρατούσε τα πρακτικά στην προηγούμενη δίκη και πως της είπαν πως οι ίδιοι είναι έτοιμοι να κάνουν την διδούλειά, αλλά είναι θέμα πληρωμής τους. Διαβεβαίωσε ότι η δίκη δεν βιντεοσκοπεύται (αυτό βέβαια ούτε η ίδια το πιστεύει, αλλά τι να πει;) και επικυρώθηκε επί του αιτίματος για την απομαγνητοφόνηση των πρακτικών. Αργότερα, ανακοίνωσε απόφαση για δυνατότητα μαγνητοφόνησης της δίκης μόνο από τους συνηγόρους και έδωσε εντολή να απαγορευτεί η κατοχή κασετόφωνου από οποιονδήποτε άλλο! Οταν ξεσκηώθηκαν οι δημοσιογράφοι, άλλαξε την απόφαση και μας επέτρεψε τα κασετόφωνα! Και στο τέλος είπε να περιμένουμε μήπως συνεννοθεί ο Δικηγορικός Σύλλογος με το υπουργείο Τύπου για να γίνεται και σ' αυτή τη δίκη η απομαγνητοφόνηση των πρακτικών όπως στην προηγούμενη.

Στη συνέχεια, άρχισε η ανάπτυξη των ενστάσεων από τη μεριά των κατηγορούμενων, με πρώτη την ένσταση για κακή σύνθεση του δικαστηρίου.

Ενσταση μη νόμιμης σύνθεσης

Η ένσταση για μη νόμιμη σύνθεση του δικαστήριου αναφέρεται στον τρόπο επιλογής των δικαστών για τις συγκεκριμένες δίκες. Πρόκειται για ρύθμιση που έκανε ο Πετσόλικος με το νόμο 3090 του 2002, λίγο πριν ξεκίνησε η «δίκη της 17N». Ήταν ένας νόμος ad hoc για τις συγκεκριμένες περιπτώσεις δικών, για να μπορούν να ελέγχουν καλύτερα τις συνθέσεις των δικαστηρίων. Ετσι, η κλήρωση των δικαστών, των αναπληρωτών τους και των τακτικού και αναπληρωματικού εισαγγελέα δεν γίνεται από το σύνολο των υπη-

φρασηύντων στο Εφετείο της Αθήνας, αλλά από ένα υποσύνολο που δεν ξεπερνά το 10% του συνόλου. Μ' αυτό τον τρόπο παραβιάζεται η αρχή του «φυσικού δικαστή» και έχουμε στην πραγματικότητα προεπιλογή-ρισμό των δικαστών.

Την ένσταση υπέβαλε η υπεράσπιση Τσιγαρίδα και η υπεράσπιση Κασσίμη. Συντάχθηκε η υπεράσπιση Αθανασάκη, ενώ η υπεράσπιση Αγαπίου δήλωσε ότι ο εντολέας της δεν θελεί να υποβληθεί καμιά ένσταση, γιατί θεωρεί ότι η διαδικασία δεν τον αφορά. Η υπεράσπιση Κανά δεν συντάχθηκε με την ένσταση δηλώνοντας ότι θα υποβάλει μόνο ένσταση αναφοριδιότητας του δικαστηρίου. Ο Κούγιας δεν παρέλειψε να πετάξει και το καρφάκι του: «Εμείς σας θεωρούμε όλους έντιμους δικαστές» (λες και οι άλλοι συνήγοροι έθεσαν θέμα ανεντιμότητας).

Οση ώρα οι συνήγοροι ανέπτυσαν τις απόψεις τους και σφυροκοπούσαν τη σχετική διάταξη, που δίνει το χαρακτήρα του ειδικού ακόμα και στον τρόπο επιλογής των δικαστών για τις συγκεκριμένες δίκες, η πρόεδρος κ. Μπριλλη, εμφανώς αμήχανη, παρενέβαινε και προσπαθούσε να δικαιολογήσει τον τρόπο επιλογής, με το επιχείρημα ότι ορισμένοι δικαιούτες έχουν προβλήματα υγείας και δεν μπορούν να φέρουν σε πέραση δίκες μεγάλης διάρκειας και γι' αυτό επιλέχτηκε ουτός ο τρόπος ορισμού της σύνθεσης. Ομως, αν αυτός ήταν ο λόγος, θα μπορούσαν καλλιστα να αυτοεξαιρεθούν οι συγκεκριμένοι δικαιούτες και όχι να ορίζεται εκ των προτέρων ένας μικρός κλειστός αριθμός, χωρίς μάλιστα να ανακοίνωνται κριτήρια επιλογής. «Παραβιάζεται η αρχή της ισότητας και η αρχή της δίκαιας δίκης», επιστήμανε ο Σ. Δάρτσικας. «Ο περιορισμός του φυσικού δικαστή λέγεται αλλογή συστατικά του φυσικού δικαστή και θέτει θέμα αντισυνταγματικότητας. Οδηγούμαστε σε εντατικοποίηση των μέτρων καταστολής τα τελευταία δύο χρόνια», σημείωσε ο Σ. Φυτράκης. «Αν κάνουμε έκπτωση στα δικαιώματα των κατηγορούμενων, θα γυρίσουμε στην εποχή του λίθου», είπε ο Αρης Κωνσταντάκης.

Μετά το διάλειμμα, το δικαστήριο ανακοίνωσε την απόρριψη της ένστασης (επ' αυτού δεν είχαμε καμιά αμφιβολία

ΔΙΟΔΙΑ ΚΑΙ ΤΡΙΩΔΙΑ ΣΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΩΔΙΑΣ

«Τα παραμύθια δεν είναι αλήθεια
αλλά τουλάχιστον δεν είναι ψέματα»
ΞΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ

Πάνε κιόλας δύο βδομάδες από τότε που άνοιξε το Τριώδιο. Νωρίς-νωρίς φέτος, την πρώτη μέρα του Φλεβάρη. Με μια γιορτή στην οποία συμμετίχαν όλα τα ζώα του δάσους, αφού ήταν του Τελώνη και του Φαρισαίου. Ημέρα που γιορτάζουν οι ξεπουλημένοι αστοί που διαρκώς εκλιπαρούν για μια δεσούλα τελώνη, καδώς και ο αργυρώνητος πολιτικός κόσμος που τον καιρό αυτό τάζει και προστάζει για μια δεσούλα φαρισαίου. Και στο περιδώριο όλων αυτών η δλίψη της Κοκκινοσκουφίτσας, που είναι αντιστρόφως ανάλογη με τη χαρά των ζώων. Των οποίων η ζωή θρήκε και πάλι πρόσκαιρο νόμιμα, αφού συμμετέχουν με άγρια χαρά, την οποία δήθεν κρύβουν πίσω από μια επίπλαστη μιζερογκρίνια, στις διαδικασίες της υπέροχης τηλεοπτικής δημοκρατίας των φαρισαίων.

Τον καιρό εκείνο της μασκαράτας, στο επίκεντρο βρισκόταν η γιαγιά-Έξουσία. Η οποία παρά τους αραχνοσκουληκιασμένους αιώνες που κουβαλούσε στην άδλια καμπούρα της δεν είχε χάσει την εκπληκτική αναπαραγωγική ικανότητά της. Ετσι λοιπόν ήταν και πάλι έτοιμη να γεννήσει το νέο-δημοκρατικό της μούλικο. Είχε μπει στο μήνα της λίγο μετά τη λαμπρή φιέστα του ανοίγματος του Τριώδιου, κάτι που θεωρήθηκε δείο σημάδι από τα ζώα-αναλυτές που κατοικούσαν σε μισοφωτισμένες κουφάλες δέντρων-κουφάλες και τα ίδια-στο μισόφωτο της οδόντης και προέλεγαν τα μελλούμενα. Ολα έβαιναν ομαλώς, σύμφωνα με τους νόμους του δάσους, νόμους που κατάρτισαν σε υπονόμους οι αρμόδιες τελωνοφαρισαϊκές συντεχνίες, υπό την πατροπαράδοτη επίβλεψη του Λύκου, Βεβαιώσ-βεβαιώσ, ο οποίος, ανασφαλής όπως πάντα, είχε αναλάβει την ασφάλεια της γιορτής που είχε ετοιμάσει η γιαγιά για τον Αύγουστο (που διά ήταν παχιές οι μύγες και διά μαζεύονταν γύρω από τα σκατά της φιέστας, πράγματα που είχαμε αναφέρει στο προηγούμενο παραμύδι και οι συνεπείς φίλοι γνωρίζουν).

Η Κοκκινοσκουφίτσα τριγύριζε ανήσυχα στο δάσος. Δεν ήταν σωστό τέτοιες μέρες να μην προσφέρει ένα... καλάδι στη γιαγιά.

Τριγύρω τα ζώα ήταν ακόμα πιο ανήσυχα, για τους δικούς τους λόγους. Εννία στα δέκα ζώα διά έπρεπε να διαλέξουν και μπλε ή πράσινο για να ελπίζουν σε κείνη τη δεσούλα του τελώνη που λέγαμε. Ή για να αποκτήσουν καμιά φωλίτσα στις δασικές εκτάσεις που τους πρόσφερε η Βελανιδιά (Δρυς) πριν την πτώση της, αφού ήταν γνωστό ότι «δρυός πεσούσης πας ανήρ ξυλεύεται». Κάτι διλιβερά ποσοστά ζώων διάλεγαν κάτι σε κόκκινο, ενώ υπήρχαν και κάτι κοπρόσκυλα, ύαινες και κάτι άλλα με κεφάλι σκατζόχοιρου που διάλεγαν κάτι σε μαύρο.

Ενας μικροσεισμός που έγινε κείνες τις άγιες μέρες δεν φάνηκε να ανησυχεί τα συνηθισμένα σε τέτοια πράγματα ζώα. Τελικά αποδείχτηκε πως τον προκάλεσε με το πέσιμο του ένα χοντρόπετο ζώο του γένους αρΓάχτας, της συνομιταξίας ανδόνιουλους, της ομιταξίας κίρκους, της τάξης βούια-βούια αλληλούια, τα ξεπουλημένα ρεμάλια της αριστεράς τραγουδάνε ακόμα...

Κι έτσι, μεσούντος του δεού Καρνάβαλου, το δάσος ετοιμαζόταν για τα γεννητούρια της γιαγιάς-Έξουσίας με τα μεγάλα διλήμματα να βασανίζουν τα ζώα: Γιωρίκα ή Κωστίκα; (σαν ποντιακό ανέδοτο). Νατάσα (που με αναδιάταξη των συλλαβών γίνεται Σατανά) ή Αντα; (που με αναγραφματισμό γίνεται νάτα και μας τα δείχνει). Τον πράσινο ήλιο που ευδύνεται για τα πράσινα άλογα ή τον μπλε πυρσό που τσουρουφλίζει; (Παρμένα και τα δυο από το άγαλμα της Ανελευθερίας, από την ευλογημένη γη του Λύκου).

Με τέτοια πύρινα διλήμματα δ' ανταμώσουμε στη συνέχεια του παραμυθιού...

KOKKINOSKOUΦΙΤΣΑ

■ Πυρκαγιά στη «Διάνα»

Εγκλημα προδιαγεγραμένο

Ποιος φταίει για την πυρκαγιά στο εγκαταλειμένο εργοστάσιο «Διάνα», από την οποία διοχετεύθηκαν στην ατμόσφαιρα τοξικές ουσίες απροσδιόριστης ακόμα τοξικότητας; Φταίει η πράσινη κυβέρνηση ή η γαλάζια νομαρχία; Ενας καυγάς, απόλυτα ταιριαστός με το προεκλογικό κλίμα, στήθηκε στη Θεσσαλονίκη, οι κάτοικοι των δυτικών συνοικιών της οποίας είδαν με τρόμο τον εφιάλτη να γίνεται πραγματικότητα. Λες και τον νοιάζει τον εργαζόμενο αν φταίει ο υπουργός ή ο νομάρχης. Εκείνο που τον νοιάζει είναι η υγεία η δική του και των παιδιών του, που μπήκε σε κίνδυνο, επειδή εδώ και χρόνια οι

υπεύθυνοι κωφεύουν στις εκκλήσεις και τις καταγγελίες για απομάκρυνση του επικίνδυνου εργοστάσιου.

Το εργοστάσιο παραγωγής φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων «Διάνα» ήταν εγκατεστημένο στη Σταυρούπολη, στην καρδιά μιας πυκνοκατοικημένης περιοχής. Ήταν μια βόμβα στην καρδιά μιας εργατούπολης, αφού στις αποθήκες του φυλάσσονταν πάνω από 2.500 τόνοι τοξικών ουσιών. Για πάνω από δέκα χρόνια η επιχείρηση έπαιρνε παράταση λειτουργίας από τις κυβερνήσεις που έγραφαν στα παλιά τους τα παπούτσια τις διαμαρτυρίες των κατοίκων που ζούσαν με την απειλή δίπλα στα σπί-

τια τους. Μέχρι που βάρεσε κανόνι. Η επιχείρηση, όχι ο ιδιοκτήτης. Ο ιδιοκτήτης έστρεψε νέα εταιρία και αγόρασε την προηγούμενη! Μέχρι που βάρεσε κανόνι και η νέα εταιρία, αφού προηγουμένως φυτοφάρμακα και πρώτες ύλες πουλήθηκαν λαθραία στη βαλκανική οιγορά.

Μόλις στα τέλη του 2002 αποφασίστηκε από κυβέρνηση και νομαρχιακή αυτοδιοίκηση (που τότε ήταν ακόμη πράσινη) να μεταφερθούν τα επικίνδυνα υλικά στη Γερμανία για να καταστραφούν. Βρέθηκαν τα κονδύλια και το έργο ανατέθηκε στη νομαρχία, η οποία (στο μεταξύ είχε γίνει γαλάζια) τον περασμένο Νοέμβρη ανα-

κοίνωσε περιχαρής ότι το έργο ολοκληρώθηκε και οι κάτοικοι «μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι». Σταμάτησε ακόμα και η φύλαξη του εργοστάσιου. Μέχρι που ξέσπασε η πυρκαγιά και αποκαλύφθηκε ότι τουλάχιστον 250 τόνοι υλικών παρέμειναν αποθηκευμένα στο εργοστάσιο. Είχαν κριθεί -λέει- «χαμηλής επικινδυνότητας». 150 βαρέλια κάηκαν το περασμένο Σάββατο. Τα υπόλοιπα παρέμειναν στο εργοστάσιο, ενώ δείγματα των ουσιών που κάηκαν σταλήθηκαν στο Γενικό Χημείο του Κράτους και τα πορίσματά του για την τοξικότητά τους αναμένονται. Ε, μέχρι να βγουν, το θέμα θα έχει φύγει από τη δημοσιότητα.

■ Υποκριτές

Την απαγόρευση της τηλεοπτικής κάλυψης, που αποφασίστηκε ad hoc λόγω πριν ξεκίνησε η «δίκη της 17Ν», υπερασπίζόταν σε ημερίδα που οργανώθηκε στο Κολλέγιο Αθηνών ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης και πνευματικός πατέρας του τρομονόμου Μ. Σταθόπουλος (άνθρωπος που ως πανεπιστημιακός το μόνο για το οποίο φρόντιζε ήταν να τα έχει καλά με όλες τις εξουσίες). Καλώς δε μπήκε η κάμερα στη δικαστική αίθουσα, έλεγε κορδωμένος ο κ. Σταθόπουλος, διότι υπήρχε ο κίνδυνος η πληροφορία να γίνει εμπόρευμα και θέαμα και να επηρεαστούν οι παράγοντες της δίκης.

Πληρωμένη απάντηση του έδωσε ο καθηγητής Βασιλής Καρύδης, που υπήρξε και συνήγορος υπερασπιστής του Δ. Κουφοντίνα: «Αφού προηγουμένως μέσα στην αγορά έγινε η περιφορά των κομματιών τους, μετά μας έπιασε ευαισθησία μήπως με την τηλεοπτική κάλυψη προσβληθούν παράγοντες της δίκης. Τουλάχιστον για την ισότητα των όπλων οι κατηγορούμενοι θα έπρεπε να είχαν τη δικαιότητα να πουν και να δείξουν ποιοι είναι». Για τον κ. Καρύδη ήταν καθαρή πολιτική σκοπιμότητα ο εξοβελισμός της τηλεόρασης από τη δίκη.

Οσο για το επιχείρημα του κ. Σταθόπουλου περί κινδύνου επηρεασμού των παραγόντων της δίκης, θα θέλαμε να του πούμε τα εξής: Στο δημιούργημά του, τον τρομονόμο, στέρησε από τους κατηγορουμένους για «τρομοκρατία» το φυσικό τους δικαστή, το Μικτό Ορκώτο Δικαστήριο στο οποίο πλειοψηφούν λαϊκοί δικαστές, με το επιχείρημα ότι οι λαϊκοί δικαστές επηρεάζονται και φοβούνται, ενώ οι επαγγελματίες δικαστές είναι ατρόμητοι και ανεπηρέαστοι. Οταν πρόκειται για την τηλεοπτική μετάδοση της δίκης ζήτησε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

ψευων, άστα να πάνε. Είναι λογικό, δεδομένου ότι ο γραμματέας του δικαστήριου δεν είναι στενογράφος και γράφει ό, τι συγκράτησε, χωρίς να είναι σε θέση να αξιολογήσει τι είναι σημαντικό και τι είναι οισήμαντο.

Η μη τήρηση μαργνητοφωνημένων πρακτικών δεν είναι τυχαία ενέργεια. Ούτε οφελεται σε έλλειψη χρημάτων. Είναι σκόπιμη ενέργεια διπλής στόχευσης. Από τη μιαν εμποδίσει τη δικαιοσύνη της δίκης και σε αυτό το επίπεδο (γιατί κάποιος κόσμος ενημερωνόταν από τα πρακτικά που κυκλοφορούσαν στο διαδίκτυο, αλλά και σε τευχάκια στα περίπτερα) και από την άλλη να αφήσει όσο γίνεται μεγαλύτερα περιθώρια αυθαίρεσίας στο δικαστήριο.

Η υπόλοιπη μέρα ήταν αφιερωμένη στο δεύτερο

Ερποντας, γλείφοντας και μέτα τα κέρατά μου. Το γνωστό μύθο με το σαλγκαρο θυμίζουν οι περιπτώσεις των Δαμανάκη και Ανδρουλάκη, που τοποθετήθηκαν σε εκλογικές θέσεις στο γιαργάκειο ψηφοδελτιο επικρατείας. Για τους Πασόκους και οι δύο συμβολίζαν το «βρόμικο '89». Ήταν αυτοί που έβγαιναν στα κανάλια και στις συγκεντρώσεις και φώναζαν «στη φυλακή οι κλέφτες του ΠΑΣΟΚ». Αρχιτέκτονας εκείνης της στρατηγικής ήταν ο Ανδρουλάκης που πίστεψε ότι ο ενιαίος τότε ΣΥΝ μπορούσε να διολύσει το ΠΑΣΟΚ και να πάρει τη θέση του στην αστική πολιτική σκηνή. Φυσικά, η στρατηγική αυτή αποδείχτηκε μια χίμαιρα. Κατέρρευσε και μαζί της εξαφοριστήκαν και οι εμπνευστές της.

Η Δαμανάκη ψιλοβολεύτηκε για ένα διάστημα στον ΣΥΝ. Πάντα, όμως, αποτελούσε την πασοκική του πτέρυγα κι αυτό το ήξεραν και οι πέτρες. Την έκανε πριν μερικούς μήνες σε συνεννόηση με το επιτελείο του Γιωργάκη, πράγμα που επίσης το γνώριζαν και οι πέτρες. Το είχε προδιαγράψει άλλωστε ο Κωνσταντόπουλος.

Ο Ανδρουλάκης κωλοτριβόταν γύρω από το ΠΑΣΟΚ, αλλά δύο φορές που οι γεγενίσεις του (μία ο Ανδρέας και

Σαλίγκαροι

μία ο Σημίτης) προσπάθησαν να τον βάλουν στις βουλευτικές λίστες του Πειραιά ξεσηκώθηκε τέτοιος σάλος που αναγκάστηκαν να τον πετέξουν ντροπιασμένο στο περιθώριο. Προσκολλήθηκε στον Κόκκαλη και μέσα από το σταθμό του και τις άλλες δημόσιες παρεμβάσεις του έκανε κριτική στους εκαυγχρονιστές από τα δεξιά, υποστηρίζοντας απόψεις πολύ κοντά στο νεοφιλελευθερισμό του Ανδριανόπουλου. Ανήκει κι αυτός στο αμερικανικό «λόμπι» και μία από τις πιο αγαπημένες του ασχολίες ήταν αυτά τα χρόνια ήταν να επιχειρηματολογεί για το πόσο προηγμένο είναι το αμερικανικό εργασιακό και εκπαιδευτικό σύστημα σε σχέση με το ευρωπαϊκό, που το θεωρεί παρωχημένο. Προσπάθησε να μαζέψει τους νεοφιλελευθερους και να τους βάλει στο ΚΕΠ του Αθραμόπουλου, αλλά και σ' αυτό ναυάγησε (μια ζωή λούζερ). Τώρα, τον ξανακάνει βουλευτή ο Γιωργάκης.

Ο Γιωργάκης μαζεύει στη «δημοκρατική παράταξη» όπι πιο δεξιό έχει να επιδειξει στο

αστικός πολιτικός κόσμος. Οχι τους παραδοσιακούς ακροδεξιούς, που ως στοχείο της ιδεολογίας τους έχουν και κάποιον κοινωνικό πατερναλισμό, αλλά τη νεοδεξιά που στηρίζεται σε δυο βασικά δόγματα: πρώτο, αποκήρυξη της εννοιας της πατερίδας, που αποτελούσε βασικό στοχείο του ελληνικού αστικού εθνικισμού, και αντικατάστασή της από τον κοσμοπολιτισμό του κεφαλαίου και, δεύτερο, απόλυτη ελευθερία δράσης στο κεφαλαίο με κατάργηση όλων των φραγμών που έχει δημιουργήσει η αντίσταση της εργατικής τάξης επί σχεδόν δυο αιώνες και που έχουν πάρει τη μορφή της εργατικής νομοθεσίας. Ανθρωποι όπως ο Ανδριανόπουλος, ο Μάνος, ο Ανδρουλάκης, η Δαμανάκη δεν έλκουν την όποια αξία τους στο χρηματιστήριο της πολιτικής από δεσμούς με τη μητρά του λαού, των εργαζόμενων, των νέων, αλλά από δεσμούς με κέντρα της κεφαλαιοκρατίας. Αν ο Γιωργάκης τους έριχνε στη μάχη του σταυρού, δεν υπήρχε περίπτωση να βγουν βουλευτές. Τους έβαλε στο επικρατείας

■ Κατάπτυστος

Stand by ήταν ο Πολυζωγόπουλος και μόλις ανακοινώθηκε η συνεργασία των Μάνου-Ανδριανόπουλου με το ΠΑΣΟΚ έσπευσε να κάνει δήλωση στήριξης: «Η συστράτευση στη μεγάλη Δημοκρατική Παράταξη του κ. Μάνου και κ. Ανδριανόπουλου αποτελεί μία εντυπωσιακή κίνηση που δείχνει ότι φωτισμένοι άνθρωποι χωρούν στους Δημοκρατικούς χώρους, οι οποίοι έχουν την ευελιξία, την αφομοιωτική ικανότητα και είναι «ευρύχωροι» χωρίς να αλλοιώνουν τη φυσιognωμία και την πολιτική τους».

Tί να πεις; Ο άνθρωπος υπήρξε πάντα κολαούζος των ηγεσιών του ΠΑΣΟΚ. Την εργατική τάξη την έχει γραμμένη εκεί που δεν πιάνει μελάνι. Μέσα στην αλαζονεία του, όμως, παραφίνεται προκλητικός κάποιες φορές. Να τους χαίρονται, λοιπόν, τους «φωτισμένους» αστέρες του νεοφιλελευθερισμού. Κι αν κερδίσουν τις εκλογές, να τους δώσουν και υπουργεία, για να

κάνουν πράξη τα φωτεινά τους οράματα.

■ Τελευταίος

Περιλήφθηκε τελικά ο «πολύς» Σωκράτης Κοσμίδης στο ψηφοδέλτιο επικρατείας. Ήταν ένα από τα αιτήματα που έθεσε ο Σημίτης κατά τη μεταβίβαση της ηγεσίας. Ανθρωπός του είναι ο Κοσμίδης και πρέπει να τον προστατεύσει. Να του εξασφαλίσει τουλάχιστον τη βουλευτική ασυλία, μη τυχόν και τον βάλουν στο στόχαστρο οι δεξιοί, που θα βρουν μπόλικους φακελούς σκανδάλων για να σκαλίσουν, αν χρειαστεί να κάνουν μια τέτοια πολιτική επιλογή.

Πού τον έβαλε, όμως, ο Γιωργάκης; Στην τελευταία εκλόγη θέση με βάση τα σημερινά δεδομένα. Μια θέση που δεν είναι και τόσο σύγουρη. Γιατί αν η ΝΔ κερδίσει με μια διαφορά άνω των τεσσάρων μονάδων, ενδέχεται να εκλέξει 7 βουλευτές επικρατείας, έναντι 5 του ΠΑΣΟΚ. Οπότε ο Κοσμίδης θα μείνει απέξω. Αυτό δεν φαίνεται τόσο πιθανό, όμως λίγη αγωνία θα την έχει. Εξάλλου, η τοποθέτηση του στην τελευταία εκλόγη θέση έχει το δικό της πολιτικό συμβολισμό. Ο Ανδρουλάκης πάνω από τον Κοσμίδη, όπως και να το κάνεις μετράει.

Ξεφτιλιστείτε είναι μεταδοτικό

(Ανάλεκτα από τα φυλλάδια υποψηφίων και κομμάτων)

◆ Τολμήσαμε σε καιρούς δύσκολους κι όταν άλλοι σιωπούσαν να στηρίξουμε την πολιτική του ΠΑΣΟΚ και της Κυβέρνησης, ιδιαίτερα σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Εγώ προσπάθησα πάρα πάρα πιό στην επιλογή. Από τη θέση του Υφυπουργού Εσωτερικών, που μου εμπιστεύτηκε ο Κώστας Σημίτης, παρήγαγα έργο για την εξηπρέτηση του πολίτη, για τους αδύναμους, για τις κοινωνικές και επαγγελματικές ευπαθείες ομάδες (Ν. Μπίστης, ΠΑΣΟΚ).

◆ Η αλλαγή ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ αποτελεί κίνηση υψηλού συμβολισμού που μπορεί να μεταβάλει τα σημερινά κλίμα (Γ. Αρσένης, ΠΑΣΟΚ).

◆ Το ΠΑΣΟΚ χρωστάει στο λαό την κοινωνική δικαιοσύνη. Τώρα ήλθε η ώρα να ξαναδώσει αυτά που το ίδιο το Κίνημα είχε κατοχύρωσε υπέρ των εργαζόμενων (Κωνσταντίνα Μπέτη, ΠΑΣΟΚ).

◆ Στη διάρκεια αυτής της περοίας -αθλητικής- συνεδριτοποίησα τη δύναμη του στόχου και της συλλογικής προσπάθειας στην ανάγκη παραμερισμού των πρωστικών συμφερόντων, αλλά και τη σημασία του αποτελέσματος (Κ. Παταβούκας, ΠΑΣΟΚ).

◆ Οχι άλλη γκρίνια, κριτική από τον κοναπέ του σπιτιού μας. Αγώνας στα σπίτια, στα σαλόνια, στους δρόμους, στα λεωφορεία, ΑΓΩΝΑΣ ΠΑΝΤΟΥ. Ολοι μπροστάρηδες. Κανείς στα μετόπισθεν. (Φιδέλης Νίκος, ΛΑΟΣ)

◆ Κάλεσμα της ΚΕ του ΚΚΕ για τις εκλογές της 7 του Μάρτη του 2004: Προς την εργατική τάξη, τους επαγγελματοβιοτέχνες και εμπόρους, κ.λπ. κ.λπ.... Προς (κρατείστε την αναπνοή σας) τους εργαζόμενους στα Σώματα Ασφαλείας...

Όλα αυτά για 80 λεπτά, σύντροφε αναγνώστη.

■ Συμβούλιο της Επικρατείας

Παράνομο το «Σάνη» του Προκόπη

Το Ε' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας με αυξημένη σύνθετη ακύρωση 21 οικοδομικές άδειες με τις οποίες η εταιρία «Σάνη» θα κατασκευάζει 21 βίλες σε περιοχή δασική, παραθαλάσσια και προστατευόμενη, στο πδίο της Κασσάνδρας στη Χαλκιδική.

Στο ΣΤΕ είχαν προσφύγει κάτοικοι της κοινότητας Νέας Φώκαιας της Χαλκιδικής και οικολογικές οργανώσεις ζητώντας την ακύρωση οικοδομικών άδειών που είχαν εκδοθεί την περίοδο 1995-98, κατ' εφαρμογή του κακόρεμου βασιλικού διατάγματος 23 του 1965. Η Ολομέλεια του ΣΤΕ είχε κρίνει ότι σύμφωνα με τις συνταγματικές επιταγές και τη δασική νομοθεσία δεν επιτρέπεται η οικοδομική αξιοποίηση των δασών και των δασικών εκτάσεων, ακύρωσε μια άδεια και ανέπεμψε στο Ε' Τμήμα τις υπόλοιπες. Βασιζόμενο στην απόφαση της Ολομέλειας το Ε' Τμήμα έκρινε ότι οι άδειες

δεν είναι νόμιμες και πρέπει να ακυρωθούν.

Πρόκειται για την υπόθεση την οποία μέχρι να φτάσει στην Ολομέλεια του ΣΤΕ χειρίστηκε ο γίγας φραγκοφονιάς Προκόπης Παυλόπουλος, ο οποίος στη συνέχεια την άφησε σε κάποιους του, επειδή ο ίδιος έχει το πρόσωπό του διαρρέει τη μητρά του λαού. Μέχρι πότε, όμως, οι ιδιώτες θα μπορούν να αντιμετωπίσουν τα αρπακτικά του κεφαλαίου και το πολιτικό τους προσωπικό που είναι έτοιμοι να δηώσουν τα πάντα για να βγάλουν κέρδη; Να γιατί λέμε ότι η υπόθεση Πάχτα-Στεγγού ήταν μόνο η κορυφή του παγόβουνου.

Εχουμε, λοιπόν, τα εξής δεδομένα: ένας καπιταλιστικός όμιλος προσπαθεί να χτίσει βίλες μέσα σ' ένα δάσος και έχει τις πλάτες μιας κρατικής υπηρεσίας και τη νομική στήριξη του κοιν

Ντέμη, Θεέ, μην πάρεις την ΠΑΕ

✓ Η βδομάδα που πέρασε δεν έδωσε κάποιο γκανιάν θέμα και στα αθλητικά στέκια οι φίλοι - θοιοι ασχολούνται με τα γκάλοπ για τις εκλογές και τις πολιτικές "μεταγραφές". Η στήλη δεν έχει σκοπό να ασχοληθεί με τις πολιτικές εξελίξεις, αλλώστε αυτό θα το κάνουν πολύ καλύτερα οι σύντροφοι του πολιτικού ρεπορτάζ, όμως για να είμαστε μέσα στο γενικότερο κλίμα θα ασχοληθούμε με ένα γκάλοπ και με λαϊκές κινητοποιήσεις στο χώρο του ποδοσφαίρου.

Ξεκινάμε με το γκάλοπ της Mwg-Alco για το όσα συμβαίνουν στην ΑΕΚ. Πριν ασχοληθούμε με το κύριο θέμα για τον ποιον θεωρούν οι φίλοι της ΑΕΚ καταλλότερο πρόσδρο, πριν μιλήσουμε δηλαδή για την "πρόθεση ψήφου", ας δούμε ορισμένα "ποιοτικά" στοιχεία του γκάλοπ. Σύμφωνα με τα στοιχεία που δύθηκαν, υπέρ του Μπάγιεβιτς τάσσεται το 57% των φίλων της ΑΕΚ και εναντίον του 21.7%, με αποτέλεσμα οι έγκριτοι συνάδελφοι να βρουν ευκαιρία προκειμένου να τα χώσουν στην Original για τις ακραίες ενέργειές της και στη διοίκηση της ομάδας για το ότι δεν προστέψει τον Μπάγιεβιτς. Δυστυχώς για εσάς αγαπητοί συνάδελφοι, ο "προδότης" έφυγε και όσο και αν σκούζετε δεν μπορείτε να τον φέρετε πίσω, αφού όπως θα δούμε παρακάτω υπάρχουν στοιχεία που δεν ευνοούν την επιστροφή του (η αντιφατικότητα που παρατηρείται στις πολιτικές δημοσκοπήσεις εμφανίζεται και στο συγκεκριμένο γκαλόπ).

Την αποχώρηση του Μπάγιεβιτς την επικροτεί μόνο το 32.9% ενώ το 49.6% αδιαφορεί για την απόφαση του προπονητή να αποχωρήσει θεωρώντας ότι δεν αφελεί ούτε την ομάδα, ούτε τον ίδιο. Η πλειοψηφία των φίλων της ΑΕΚ αδιαφορεί για την παρουσία ή όχι του Μπάγιεβιτς και θεωρεί ότι για την άσχημη κατάσταση που υπάρχει στην ομάδα υπεύθυνες είναι οι διοικήσεις της, σε ποσοστό που φτάνει το 97.5%, ενώ ψάχνεται για το τι πρέπει να γίνει από εδώ και μπρος και ποιος θα είναι ο νέος πρόεδρος της ομάδας που θα τη βγάλει από το αδιέξοδο. Πριν δύσουμε την "πρόθεση ψήφου", ας δούμε και τη δημοτικότητα ανθρώπων που έχουν σημαδέψει την ιστορία της ΑΕΚ. Στην κορυφή της προτίμησης των ΑΕΚτζήδων, με θετικές γνώμες που φτάνουν στο 87.8%, βρίσκεται ο Θωμάς Μαύρος και αικολουθούν οι Τόνι Σαβέβσκι με 84.1%, Στέλιος Μανωλάς με 82.1% και Ντέμης Νικολαΐδης με 73.5%. Από τους πρόσδρους της ομάδας μόνο ο Μελισσανίδης έχει θετικό ποσοστό με 50.9%, ενώ χαρακτηριστικό στοιχείο είναι ότι η δημοτικότητα του Μπάγιεβιτς έπεισε από το 89.4% στο 49%. Στον αντίτοδο βρίσκονται οι πρώην πρόεδροι της ΑΕΚ Μιχάλης Τροχανάς με -76.3%, Μάκης Ψωμιάδης με -74.8%, Στράτος Γιδόπουλος με -48.2% και ο "πρόεδρος" της

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Original
Δημήτρης
Χατζηχρή-
στος με -
39.5%.

Και μετά το σύντομο διαφημιστικό διάλειμμα θα ανακοινωθεί ποιον ψηφίζουν για πρόεδρο οι φίλοι της ΑΕΚ (συγγνώμη αλλά παρασύρθηκα από τα τηλεοπτικά παράθυρα). Ο Ντέμης με 36.5% κερδίζει την πρώτη θέση από τον Μελισσανίδη που συγκεντρώνει το 26.8%, το 16.6% επιθυμεί κάποιος άλλος επιχειρηματίας να αναλάβει την ομάδα, ενώ αξιοσημείωτο είναι το 9.8% που ζητάει συμμετοχή των οπαδών στη διοίκηση της ομάδας.

Η "πρόθεση ψήφου" αποτυπώνει ξεκάθαρα την κατάσταση που υπάρχει στην ΑΕΚ. Η διοικητική ανυπαρξία των τελευταίων χρόνων έχει σαν αποτέλεσμα οι φίλοι της ΑΕΚ να ψάχνουν για στηρίγματα σε άφθαρτα πρόσωπα κοινής αποδοχής, ακόμη και όταν όλοι γνωρίζουν ότι τετοιες λύσεις δεν έχουν μεγάλες ελπίδες στο σημερινό στάτους του ελληνικού ποδοσφαίρου. Προσωπικά δεν πιστεύω ότι μπορεί να σταθεί το διοικητικό μοντέλο παρίτη-πρόεδρος, αλλά και ούτε ότι ο Ντέμης έχει την απαιτούμενη εμπειρία για να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις της κατάστασης που υπάρχει σήμερα στην ΑΕΚ. Η απόφαση του να αναλάβει πρωτοβουλίες προκειμένου να βγάλει την αγαπημένη του ομάδα από αδιέξοδο είναι αξέπονη αλλά θα γίνει επικίνδυνη για την ομάδα αν αναλάβει πρόεδρος. Ο Ντέμης έχει κερδίσει με τη μέχρι τώρα στάση του την εμπιστούντη των ΑΕΚτζήδων μιας και έχει βάλει πολλές φορές το συμφέρον της ομάδας πάνω από το προσωπικό του συμφέρον. Λειτουργεί όμως με βάση το συναίσθημα και όχι με τη λογική, κάτι που είναι πολύ δύσορφο όταν πρόκειται για ποδοσφαίριστή, αλλά επικίνδυνο όταν πρόκειται για διοικητικό παράγοντα.

Όταν μιλάμε για ομάδα εννοούμε το τετράπτυχο διοίκηση - προπονητής - παίχτες - οπαδοί και τα "συμφέροντά" τους δεν είναι πάντα ταυτόσημα, ιδιαίτερα σε δύσκολες καταστάσεις. Στον επαγγελματικό αθλητισμό όπου τα πάντα λειτουργούν με οικονομικά κριτήρια και με στόχο το κέρδος ο πρόεδρος της κάθε ομάδας είναι υποχρεωμένος να πάρειν αποφάσεις τέτοιες που θα εξασφαλίζουν τα οικονομικά συμφέροντα της ΠΑΕ και όχι τους συναισθηματικούς δεσμούς που υπάρχουν με παίχτες ή οπαδούς, γεγονός που αρκετές φορές δημιουργεί αντιπάλοτητες και ρήξεις. Θα είναι σύγουρα διαφορετική η αντιμετώπιση στον Ντέμη (αυτό ισχύει για τον οποιαδήποτε που θα αποφασίσει να ασχοληθεί με τα διοικητικά μιας ομάδας), αν αναλάβει τη διοίκηση της ομάδας. Πολλοί από αυτούς που μέχρι σήμερα τον χτυπούν φιλικά στην πλάτη, θα του τραβή-

ξουν το χαλί κάτω από τα πόδια όταν αρχίσει να διοικεί, ενώ θα πρέπει να θεωρούνται δεδομένες και οι προστριβές του με τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας.

Είναι δεδομένο ότι ο Ντέμης ξεκινάει την προσπάθειά του να βγάλει την ΑΕΚ από τη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκεται με τις καλύτερες προθέσεις. Στην περίπτωσή του όμως η ορήση ότι "ο δρόμος προς την καλοσή είναι στραμμένος με τις καλύτερες προθέσεις" ισχύει απόλυτα. Τόσο για τον ίδιο όσο και για την ομάδα. Προσωπικά πιστεύω ότι αν ο Ντέμης αναλάβει πρόεδρος της ΑΕΚ πολύ σύντομα θα βρεθεί μπροστά σε ένα τεράστιο αδιέξοδο. Το καλύτερο που μπορεί να προσφέρει αυτή τη στιγμή είναι να λειτουργήσει σαν κατολύτης προκειμένου να βρεθεί μια βιώσιμη λύση και όχι να αναλάβει αυτός να λύσει το πρόβλημα.

✓ Σε προεκλογική περίοδο βρισκόμαστε και ως είθισται εντείνονται οι προσπάθειες των διάφορων ομάδων να εκμεταλλευτούν τις ανάγκες των πολιτικών και να ρυθμίσουν θέματα που τις αφορούν. Κάπτως έτσι είστε σκέπτηκαν και οι διοικούντες τον Παναθηναϊκό και με αφορμή το γηπεδικό πρόβλημα έβγαλαν τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας στους δρόμους. Αν δούμε την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί, ο μεγάλος χαρμένος από την υπόθεση "γήπεδο στο Γουδή" είναι το ΠΑΣΟΚ και κυρίως οι υπουργοί και τα στελέχη του που πολιτεύονται στο λεκανοπέδιο.

Μετά την απόφαση της κυβέρνησης (με τη σύμφωνη γνώμη και της ΝΔ) να χαριστεί στον Κόκκαλη το Καραϊσκάκη και τη νομοθετική ρύθμιση που έδωσε το πράσινο φως για να χτιστεί το νέο γήπεδο της ΑΕΚ, ήταν θέμα χρόνου να αρχίσουν οι διαβούλευσης για το νέο γήπεδο του Παναθηναϊκού. Η διοίκηση του Παναθηναϊκού ανέταξε στην περιοχή της Ζήρια που έχει η κυβέρνηση σήκωσε το ζήτημα σε προεκλογική περίοδο έχοντας δυο στόχους, ή να γίνει νομοθετική ρύθμιση και να της δοθεί η έρθει σε κόντρα με τους φιλάθλους της ομάδας, αλλά κυρίως γιατί τα "επενδυτικά" σχέδια και τα κέρδη των καπιταλιστών είναι πάνω από την ποιότητα ζωής του κόσμου. Οσο ο αγώνας για την προστασία του περιβάλλοντος και για την ποιότητα της ζωής είναι ξεκομμένος από τις αιτίες που δημιουργούν την καθημερινή μίζερια που όλοι ζούμε στο λεκανοπέδιο και όσο αφήνεται στα χέρια των δημάρχων και των "επιτροπών", το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο. Οι καπιταλιστές θα πάρουν αυτό που θέλουν και η ζωή μας θα γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη. Εφαρμόζοντας για τον εμφύλιο και για τη χαμένη τιμή της Αριστεράς, την ώρα που αυτοί οι «ρομαντικοί» έκαναν σεμινάρια αποφασιστικό βήματα προς την αγκαλιά ισχυρών προστάτων και του συστήματος εξουσίας αυτής της χώρας.

■ Θόδωρου Αγγελόπουλου Το λιβάδι που δακρύζει

Το πρώτο μέρος της πρωτοαναμενόμενης και φιλόδοξης τριλογίας του Θόδωρου Αγγελόπουλου βγήκε από χθες στις αίθουσες. Σύμφωνα με τον ίδιο, πρόκειται για μια «ελεγγεία πάνω στην ανθρώπινη μοίρα με κεντρική ηρωιδία την Ελένη όλων των μύθων που σαν παιδί, έφηβη, σύζυγος και μητέρα θα γνωρίσει την προσφυγιά, την εξορία, και τον έρωτα μέσα στη δίνη των οδυνηρών γεγονότων του ελληνισμού και της ιστορίας του 20ου αιώνα».

Στην πραγματικότητα «το λιβάδι που δακρύζει» είναι όπως και οι άλλες ταινίες του Αγγελόπουλου μια ποίηση των εικόνων, πιο δαπανηρή και πιο περιττή από κάθε φορά, που αδυνατεί να αικολουθήσει και να ντύσει πειστικά ένα σενάριο με αδυναμίες, απελές και αργόσυρτο, που επηχειρεί μέσα από ένα κακό μοντάζ να μιλήσει για όλα μέσα από μια υποκειμενική οπτική της ιστορίας.

ΚΟΝΤΡΑ

ΝΑΤΟΣ! ΝΑΤΟΣ Ο... ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

**Βασίλη, κάτσε φρόνιμα, και πάνε να ψηφίσεις
Δεν ημπορώ, δεν δύναμαι, είναι μικρή η κάλπη.
Ενα μπουρδέλο είσαστε...**

◆ Και σας ερωτώ: υπάρχει περίπτωση στην πτωχή -πληγή τιμία- Ελλάς να σκανδαλοσυμβεί ανάλογο με αυτό στη Ν. Κορέα; Οχι, σας ερωτώ! (Διότι ως γνωστόν όλα τα κακά συμβαίνουν εκτός Ελλάς, στους βαρ-βάρ-ους...).

◆ Ριζοσπαστισμός Συνασπισμικής Αριστεράς.

◆ «Νέα Προοπτική - Σαββατιάτικη»: πρόποντηση του Giorgakis για αντιπολίτευση;

◆ Και τον Καραγκιόζη επιστράτευσε στην προεκλογική εκστρατεία του ο Περισσός (όμοιος ομοίω αει πελάζει).

◆ Προεκλογικό τρίκ του Κοντογιαννόπουλου: «Τόλμησα. Με δικαιώσατε. Δεξέτε την εμπιστοσύνη σας με έναν από τους 5 σταυρούς». Σταυρό και πρόκα στον κάθε Καλαμπόκα!

◆ Βολευτές/ίνες: πρόσωπα με ...ηθικές ανάγκες.

◆ «...στην πορεία παρεισέφρησαν αναρχικούς»: οι καλοί και οι κακοί διαδηλωτές, ορολογία χουντική, αν έλεγε μάλιστα και «αναρχικά στοιχεία» θα ήταν «ΤΕ-ΛΕΙ-Ο»...

◆ Μ.Ε.Ρ.Α.: (για άλλη μία φορά) κάλπης ξεκίνημα, νέοι αγώνες...

◆ «Πωλείται α.ε.κ σε τιμή ευκαιρίας» (με ή χωρίς την ORIGINAL;)

◆ Να μην ξεχάμε ότι κυκλοφόρησε το 50 τεύχος του «Μ.Α.Μ.Ο.Υ.Θ» (από το Μαθηματικό Αθήνας). Κε γαμο τα endipa!

◆ Επικοινωνιο-λόγοι, συγκοινωνιο-λόγοι, εκλογο-λόγοι: Τελικά υπάρχουν λόγοι να μην φηφίσουμε.

◆ Πρόστιμο 560.000 ευρώ σε εφτά κανάλια έβαλε το Ε-Σου-Ρου: δηλαδή τους κάνανε τα 560... δύο!

◆ Στο πλαίσιο της AGROTICA Θεσ/νικής (να μην ξεφεύγουμε κιδαίς) 100... δημοκρατικές δυνάμεις ξεσάλωσαν «κατά των μεταλλαγμένων και υπέρ των τοπικών ποιοτικών προϊόντων». Ελοβόν μέρος οικολογικές κινήσεις, iερές μητροπόλεις, τμήματα του Φ(λ)όρουμ, κρεοπώλαι, τυροκόμοι, κτηνοτρόφοι, ΠΑΣΕΓΕΣ, ΓΕΣΑΣΕ, ιατρικοί σύλλογοι, βιοκαλλιεργητές, ο Ολυμπίος (=γαλακτοβιομηχανία), ο Αντικαπνιστικός Σύλλογος Αθήνας: μιλάμε για παντρατιά, εθνικό ξεσηκωμό, για λαϊκό ορθόδοξο συναγερμό.

◆ Στους σεισμούς του 1953 στη Ζάκυνθο ένα από τα 4 κτίρια που ΔΕΝ έπεσαν ήταν αυτό της Εθνικής Τράπεζας (...κι Αλβανία... σε τράπεζες και υπουργεία).

◆ «Και τους ειδε να έρχονται, με λάβαρα περήφανα/ούτε νύχτα ήταν μα ούτε και

ημέρα/πίσω τους όλοι οι λεπτροί, ντυμένοι κελεμπίες/τυφλοί, χωλοί, τρελοί, ύμορφα στολισμένοι/το Σύμπτων διαστελλόταν στους οφθαλμούς την κόρη/ενώ κρυμμένοι ποντικοί έτρεχαν πτωνικόβλητοι/ό, τι απόμεινε να ροκανίσουν/ (Γ. Πομόνης: από τη συλλογή «Σύμμετρον Ασυμμέτρων»). Δεν βρίσκεται αναλογίες αρμονικές με την τρέχουσα κατάσταση;

◆ «Να σταματήσουν όλες οι θεωρίες που αφιλύνουν το πρόβλημα ως ύπαρξη. Οι θεωρίες για μαλακά και στληρά». Τόδε έφρη Αλεξάνδρα Παπαρήγα στη συνέντευξη της (23/1/2004) στη NET. Καλά, τα τζιμάνια του επιτελείου της δεν την έχουν πληροφορήσει ότι στα «μαλακά» ανήκει το τούσι αλλά και ο καφές (κι όσο για καφείνομανείς, υπάρχουν αρκετά εκατομμύρια). Και συνεχίζει η Αλεξάνδρα: «Η ψυχολογική φέρνει και τη σωματική (εξάρτηση)». Τώρα για «ναρκωτικά» μιλάει ή για τα κνιτάκια που «μαστουρώνουν» με το Ριζοσπάστη, τις αφίσες, τα κουπόνια; «Γιατί είτε παίρνεις το μαλακό είτε το σκληρό πας να ξεφύγεις από κάτι». Εμ, βέβαια, η πραγματικότητα για εκατομμύρια ανθρώπους δεν είναι μία «θεωρητική σύλληψη», αλλά ζωντανός εφιάλτης. Η κυρία Αλεξάνδρα προτείνει «θεραπευτικές κοινότητες, ειδικά δικαστήρια». Μόνο που δεν μας λέει ποιο είναι το ποσοστό των «θεραπευόμενων» στις κοινότητες και τι λοβιστομή υφίστανται οι άνθρωποι που συμμετέχουν στα «προγράμματα απεξάρτησης». («Με λένε... και είμαι καλάν»). Ασε καλύτερα, Αλεξάνδρα, δεν είμαστε στην εποχή που καταδίκαζαν το «γάρο» με ευκολία. Σήμερα είναι πολύ πιο κωλοσφημένα τα πράματα...

Πάρτε ΟΛΟΙ ψήφο!

◆ «Είναι πολλά τα ζητήματα τα οποία η αριστερά, κοινοβουλευτική και εξωκοινοβουλευτική (με φωτεινές εξαιρέσεις), που δηλαδή αυτή την περίοδο διακυβεύτηκαν, δεν αντελήφθη όχι μόνο γιατί ήθελε ή ακόμα χειρότερα δεν μπόρεσε, αλλά γιατί ουσιαστικά έχει ταυτίσει τα συμφέροντά της με τις προοπτικές αυτού του καθεστώτος. Τόσο οι καταδίκες όσο και οι αφορισμοί ακόμα και όταν δεν ζητήθηκαν, όσο και η σιωπή της στην παραχάραξη των ιστορικών της καταβολών καθιστούν αυτή την αριστερά «κατοικίδιο ζώο» για τον καπιταλισμό. Διανύθηκε η ίδια απόσταση από αυτήν αριστερά στον εξοστρακισμό και αφορισμό της κάθε κοινωνικής βίας όλα αυτά τα χρόνια, απ' τους πράκτορες και τους προβοκάτορες του '70 μέχρι τους δολοφόνους και τους γνωστούς αγνώστους του σήμερα. Εφάπτονται και συντάσσονται με το καθεστώς σ' όλες τις κρίσιμες γι' αυτό περιόδους» (από την αντιεξουσιαστική εφημερίδα «Βαβυλωνία», φ. 2, Φεβρουάριος 2004).

◆ Στα θυρανοίδια του ναού παρέστησαν ο ηγέτης της Κούβας Βαρθολομαίος και ο Ιακωνιώτας Φιδέλ Κάστρο...

◆ «Επιδρομή πληθωρισμού; Με το ένα χέρι ανάβει φωτιές και με το άλλο προσπαθεί να τις σβήσει. Αυτή είναι η κυβερνητική εικόνα όσον αφορά τον πληθωρισμό. Με εξαγγελίες για αυξήσεις μισθών 6-8% στο δημόσιο, και συντάξεων 3-5% το 2004, η κυβέρνηση δικαιολογεί απολύτως τις μισθολογικές διεκδικήσεις της ΓΣΕΕ, σηματοδώντας νέες πληθωριστικές πιέσεις στην αγορά». (ΕΞΠΡΕΣ, 28/1/2004). Μιλάμε για (κατά)μαυρα κοράκια...

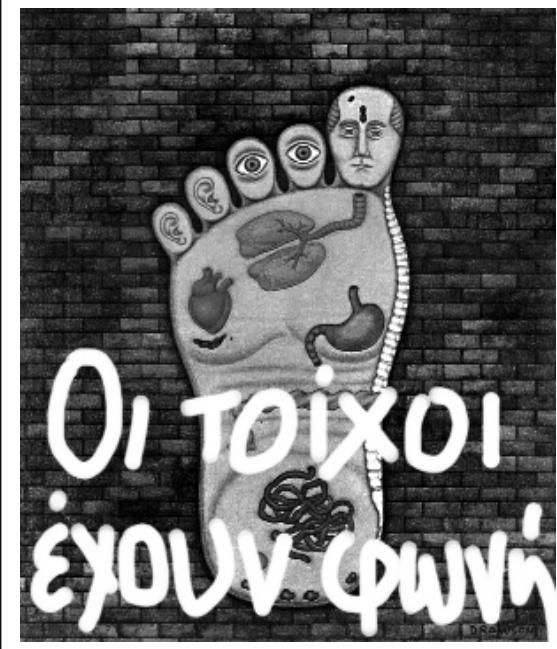
◆ «Να εξετασθεί το ενδεχόμενο απασχόλησης σε βάση ωρομισθίου όπως συμβαίνει στις αγροτικές και αγροτοβιομηχανικές μονάδες με μειωμένη ασφαλιστική κάλυψη και απόλυτη ευελιξία στην απόλυτη τουφή». (Από έρευνα-ανάλυση του «Ελληνικού Ινστιτούτου Ναυτικής Τεχνολογίας» για την «ανάπτυξη της ναυπηγικής και ναυπηγετικού επικευματικής δραστηριότητας στην Ελλάδα», δημοσίευση στη «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ», 26/1/2004).

◆ Και στην Αλβανία «παίζεται» η τιμή του ψωμιού (εφημερίδα «Ζέρι ι Πόπουλιτ= Φωνή του Λαιού, 30/1/2004).

◆ Νεύρωση ή επανάσταση; Διαλέξτε!

◆ Τελικά, ο «σκύλος» την έκανε την -ουστιά...

Βασιλης

◆ **Με κανέναν κλόουν, οι νέοι με την Αριστερά (Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς)**

Σας βρίσκω κομματάκι εριστικούς. Και δεν κάνει. Εσείς, μορφωμένα παιδιά, έξυπνα παιδιά, παιδιά για ευρωπαϊκά προγράμματα, να συμπεριφέρεστε ως... ανάρχες; Εκλογές έχουμε, δε λέω, αλλά πολιτισμένα, χαλαρά. Ακου... κλόουν. Επειτα, κλόουν οι Πασδόκι; Που σε τόσους δήμους είσαστε αγκαλιά και πλάι-πλάι, όπως και στη ΓΣΕΕ, σε τόσους φορείς; Τελος πιάνων. Μου γεννήθηκε όμως μία απορία αντικρίζοντας την αφίσα. Γιατί κλόουν και όχι το χαρακτηριστικότατο καραγκιόζης; «Με κανέναν καραγκιόζη», αυτό μάλιστα. Μετά σκέφτηκα ότι αν προτείνωτε το καραγκιόζης θα έπεφτε μαχαίρι από την καθοδήγηση. Κάτι έρουμε και εμείς από πολιτισμένους αριστερούς. Μετά λέω. Μήπως αδικώ τα παιδιά; Μήπως κάτι όλο θελουν να πουν; Σπεύδω στο Μπαππινιώτη. Διαβάζω: «Κλόουν: 3. Πρόσωπο που γελοιοποιεί με τη συμπεριφορά του σοβαρές καταστάσεις ή θεσμούς». Αυτό είναι. Μπράβο παιδιά. Τους θεσμούς (κοινοβούλιο) και τις σοβαρές καταστάσεις (εκλογές) υπερασπίζεστε. Είπα και 'γω. Ήσύχασα. Α... για να μην το ξεχάσω. Δεν ξέρω πόσες εκλογές ακόμα θα αντέξω με την αγωνία αν θα εκπροσωπηθούν ή όχι οι ανανεωτικές ιδέες στη Βουλή. Δεν πάει όλο αυτό το μαρτύριο. Κάντε κάτι. Νισάφι πια!

◆ **Φτώχεια, ανεργία, ακριβεία, αυταρχισμός, Βάλε τέλος. Τώρα με ισχυρό ΚΚΕ.**

Ενδιαφέρον ακούγεται παιδιά. Τώρα, σ' αυτές τις ειλογές. Αυτό σημαίνει το τώρα ή κάνουμε λάθος; Τώρα, λοιπόν, με ισχυρό ΚΚΕ, φτώχεια, ανεργία, ακριβεία, αυταρχισμός... πάπταλα. Με πόσο ισχυρό; Αν δεν κάνουμε λάθος, με 6% θα ανοίξουν σαμπάνιες στον Πειραιά. Άλλα εκεί θα κολλήσουμε τώρα. Πάρτε 8%. Πάρτε 8% και ψήστε αρνιά. Άμα είναι να μην ξαναύπαρχε ανεργία, να πάρετε και 10%. Άμα είναι να τρώμε με χρυσά κουτάλια, να πάρετε και 15%. (Από το '78 με την είσοδο της Ελλάδας στην ΕΟΚ περιμένω τα χρυσά κουτάλια του Καραμονλή. Μήπως έδωσα λάθος διεύθυνση;) Πάρτε και 20%. Με 8% και πάνω στο ΚΚΕ ο καπιταλισμός θα πάψει να είναι καπιταλισμός. Ορίστ

Ηπρώτη δημόσια αντίδραση στη δημοιουργία στη χώρα μας φυλακής τύπου Σταμάτη, στην οποία θα απομονωθούν οι πολιτικοί κρατούμενοι που κατηγορούνται για «τρομοκρατική δράση» εκδηλώνεται σήμερα με την οργάνωση μηχανοκίνητης πορείας προς τις φυλακές Κορυδαλλού. Την πρωτοβουλία πήρε η Επιτροπή Αγώνα για την Αποκάλυψη και Καταγγελία των Παραβιάσεων και των Ξένων Παρεμβάσεων στις Πολιτικές Δίκες και το εγχειρήμα στηρίζουν μια σειρά συλλογικοτήτων (δεν τις αναφέρουμε, γιατί συμμετοχές δηλώνονταν συνέχεια και μπορεί να παραλείψουμε κάποιους). Άλλωστε, σημασία δεν έχουν τα ονόματα, αλλά η κίνηση ενός κόσμου που έχει εμπλακεί στον αγώνα ενάντια στην τρομούστεριά και την κρατική τρομοκρατία.

Σε ανακοίνωσή της η Επιτροπή Αγώνα τονίζει:

Μετά την απόφαση η Λάρισα, μετά το εφετείο η Γυάρος;

30 χρόνια μετά την πτώση της χούντας, η «καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ» ετοιμάζεται να επιστρέψει στο καθεστώς των κολαστηρίων για την εξόντωση των πολιτικών της αντιπάλων.

Κατά παράβαση ακόμα και του ίδιου του Συντάγματος και του ισχύοντα Σωφρονιστικού Κώδικα, που απαγορεύουν κάθε είδους διαιρίσεις, χτίζεται στη Λάρισα μια φυλακή υψίστης ασφαλείας, μια «φυλακή της φυλακής», ένα κολαστήριο απομόνωσης, στο οποίο θα μεταφερθούν οι καταδικασθέντες για την «υπόθεση της 17Ν», αυτοί που θα καταδικασθούν για την «υπόθεση του ΕΛΑ» και άσοι άλλοι θα αποκτήσουν τον τίτλο του «τρομοκράτη». Εναν τίτλο που αποδίδεται πολύ εύκολα πλέον, αν αναλογιστούμε ότι αποδόθηκε και στους 7 διαδηλωτές της Θεοσαλονίκης, οι οποίοι επίσης αντιμετωπίστηκαν ως κρατούμενοι ειδικού τύπου.

Ζούμε στην περίοδο του «ειδικού». Ειδικοί νόμοι, ειδικά δικαστήρια, ειδικοί φρουροί, ειδικά κελιά, τώρα και ειδικές φυλακές. Ζούμε στην περίοδο που η νομιμότητα -διεθνής και εσωτερική- δεν πρετάει ούτε στις πιο στοιχειώδεις της διατάξεις. Ο «αγώνας κατά της τρομοκρατίας» επιτρέπει τα πάντα. Επιτρέπει στους Αμερικάνους ν' αρπάζουν 12 χρόνα παιδιά από το Αφγανιστάν και να τα κλένουν στο κολαστήριο του Γκουαντάναμο, χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε

Η ΓΥΑΡΟΣ;
8 δίκινα αεδικά κελιά που κατασκευάζονται στη Λάρισα για τους αστικούς πατέρες της φυλακής ή μαζί με ποινικούς κρατούμενους δεν θεωρείται πιθανή. Σε μια τέτοια περίπτωση θα ήταν προτιμότερο να κρατηθούν

κανένα. Επιτρέπει στους Αμερικάνους και τους συμμάχους τους να κηρύξουν τον πόλεμο σε μια χώρα και να αφανίζουν ένα λαό με προσχήματα που δεν τα πίστευαν όύτε τα μικρά παιδιά και που σύντομα αποδείχτηκαν εντελώς ψεύτικα.

Σ' αυτή την περίοδο του «ειδικού» το ελληνικό κράτος καταθέτει τη δίκη του συμβολής. Εφτιαξε ένα νόμο που δίλοι τον είπαν τρομονόμο και έτοι θα μείνει στην Ιστορία. Συνέλαβε ανθρώπους και τους διαπόμπευσε, χωρίς κανένας να μπορεί να αρθρώσει διαφορετικό λόγο. Τους προφυλάκισε σε καθεστώς απόλυτης απομόνωσης σε ειδικά κελιά που κατασκεύασε στον Κορυδαλλό. Τους δίκασε σε ειδικό δικαστήριο, χωρίς ενόρκους δικαστές. Σε μια δίκη-παρωδία με προαποφασισμένο αποτέλεσμα. Και τώρα, ετοιμάζεται να κάνει μόνιμο το ειδικό καθεστώς κράτησή τους, μεταφέροντάς τους σε λίγο στην υπό ανέγερση ειδική φυλακή υψίστης ασφάλειας

της Λάρισας.

Το Σύνταγμα λέει πως όλοι οι Ελληνες είναι ίσοι απέναντι στο νόμο και καμιά διάκριση δεν επιτρέπεται. Ο Σωφρονιστικός Κώδικας προβλέπει το ίδιο καθεστώς κράτησης για όλους τους φυλακισμένους, απαγορεύοντας οποιαδήποτε διάκριση. Η απόφαση για κατασκευή αυτής της ειδικής φυλακής στη Λάρισα είναι ευθέως παράνομη και ως τέτοια πρέπει να καταγγελθεί και να ακυρωθεί.

Πέραν της τυπικής νομιμότητας, όμως, εδώ τίθεται ένα τεράστιο πολιτικό ζήτημα. Σ' αυτόν τον τόπο έχουμε μνήμες. Ξέρουμε πολύ καλά τί σήμαιναν σε κάθε εποχή τα «ειδικά» καθεστώτα. Ανθρώποι που πέρασαν από τα «ειδικά» κολαστήρια των ναζί ζουν ακόμα. Ανθρώποι που έχτισαν το «νέο Παρθενώνα» της Μακρονήσου ζουν ακόμα. Αγωνιστές που μαρτύρησαν στα ξερονήσια και στις φυλακές-κολαστήρια ζουν ακόμα. Είναι τα ζωντανά μνημεία ενός πολιτισμού

της βαρβαρότητας.

Θα γυρίσουμε εκεί; Θα δεχτούμε να χτιστεί ένα Σταμάτη στη Λάρισα; Θα δεχτούμε να χτιστεί δίπλα μας ένα ειδικό καθεστώς που θα υμιζεί τις φυλακές των Αγγλών στην Ιρλανδία ή τις νέες φυλακές των Τούρκων στρατοκρατών;

Μπορεί ο καθένας και η καθεμιά μας να έχει οποιαδήποτε άποψη για τη δίκη που έγινε, για την εμπλοκή καθενός από τους κατηγορούμενους στην υπόθεση και για την απόφαση που βγήκε. Οφείλουμε, όμως, όλοι και όλες να έχουμε μια και μοναδική άποψη για το ζήτημα της κράτησής τους:

Οχι ειδικό καθεστώς κράτησης
Οχι στην εξόντωση των πολιτικών κρατούμενων
Οχι μεταργωγή στη Λάρισα
Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ

Βαρβαρότητα (;

Η σήμη δεν δημοσιεύει φωτογραφίες. Το κάνει κατ' εξαίρεση σήμερα, όχι γιατί δεωρεί πως μια φωτογραφία αξίζει όσο χίλιες λέξεις (το αντίθετο ισχύει: μια φωτογραφία μπορεί να αποκρύπτει χίλιες λέξεις), αλλά γιατί η συγκεκριμένη φωτογραφία αξίζει να συνοδευτεί από μερικές λέξεις.

Το γεγονός συνέβη πρόσφατα στην Αίγα, στη διάρκεια των άγριων αντικυβερνητικών εκδηλώσεων που έχουν ήδη πάρει χαρακτήρα εξέγερσης. Ο νεκρός είναι αστυνομικός. Αφού τον καταξέσκισαν με όπι, διέθεταν, τον έσυραν στο δρόμο και άρχισαν να τσακίζουν το νεκρό του σώμα με μεγάλες πέτρες.

Εγραψα πην παραπάνω σύντομη περιγραφή χωρίς να αισθανθώ απολύτως κανένα συναίσθημα. Ψυχρά, λες και περιέγραφα μια πολιτική συγκέντρωση. Κανένας οίκτος για τον νεκρό που λιντσαρίστηκε. Καμιά ανατριχίλα για τη βεβήλωση του σώματος ενός νεκρού. Όλα αυτά που σε πολλούς ευαίσθητους ανθρώπους θα προκαλούσαν κάποιο ψυχικό ταρακούνημα μου φάνηκαν απολύτως φυσιολογικά. Σαν εικόνες μιας καθημερινότητας που όχι μόνο την έχουμε συνηθίσει, αλλά μας ευχαριστεί κιόλας.

Είναι δυνατόν να πανηγυρίζουμε όταν σκοτώνονται άνθρωποι; μου είπε φίλος και συνάδελφος στη διάρκεια μιας συζήτησης που μετρούσε τους νεκρούς που προκάλεσε σε μια μέρα η ιρακινή αντίσταση. Και γιατί να μην είναι δυνατόν; Θα έλεγα ότι το αντίθετο θα σήμαινε αναισθησία. Μου φάίνεται πως δεν υπάρχει χειρότερη υποκρισία από τον αφηρημένο ουμανισμό. Αυτόν που δλίβεται για τα δύματα -γενικώς- και δεν κάνει τίποτα για να εξαλείψει τις αιτίες που τα προκαλούν.

Η κοινωνία που ζούμε σπαράζεται από ανπιθέσιες. Κανείς δε μπορεί να είναι ουδέτερος, απόμακρος, «ανπικειμενικός» κριτής. Η κοινωνία που ζούμε είναι θουτηγμένη στη βαρβαρότητα. Αυτή η βαρβαρότητα δε μπορεί να εξαλειφθεί με ευχολόγια. Θα χρειαστεί να χρησιμοποιήσουμε ή να ανεχτούμε τα πιο βάρβαρα μέσα για να εξαφανίσουμε τη βαρβαρότητα. Αυτό έκαναν όλες οι μεγάλες επαναστάσεις που άλλαξαν τη ροή της Ιστορίας της ανθρωπότητας. Μια σειρά ιστορικά γεγονότα μπορούν να χαρακτηριστούν σαν συγερά εγκλήματα, αν αποσπαστούν από την ιστορική συγκυρία που υπηρέτησαν: από την εξολόθρευση των Βουρβώνων και των Ρομανόφ μέχρι το θυμβαρδισμό της Δρέσδης και από την ανατίναξη μιας παμπ στο Μπέρμιγχαμ μέχρι το γκρέμισμα των δίδυμων πύργων του Μανχάταν. Οταν τα δεις, όμως, τα γεγονότα μέσα στο ιστορικό τους πλαίσιο, δε μπορείς να μην τα χαρακτηρίσεις δίκαιες πράξεις αντίστασης.

Οταν η ευαισθησία γίνεται επάγγελμα δεν είναι πάρα καμουφλαρισμένη αναισθησία.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ